

THE
BRANHA SOOTRA VARTHIKAM
CALLED
"KANTHAMERTAM"
OF
SRI NILEKANTHA THIRTHA.

ശ്രീ നിലകണ്ഠവർത്ത
എന്ന
'കണ്ഠമർതം'
എന്ന
ശ്രീനിലകണ്ഠവർത്തമഹാശാസ്ത്രം
ഭാഷാവാചസ്പത്യം.

ERNAKULAM.

PRINTED AT THE VIDYA VILASUM PRESS.

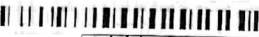
1906.

FG 116

Scan Date 3 0 3 2 1

Scan By Meno's Facts

www.facts.ae

ശ്രീ ഭു റ .

വരം	വരി	
൨	൧൧	ദൈവ്യാ.
൩	൫	ദൈവ്യാ.
൪	൮	പ്രകൃതി.
൫	൯	മാധ്യ.
൧൦	൧൦	ഘോഷം.
൧൧	൯	തിന്നോ.
൧൨	൮	വേദാന്തരം.
൧൩	൭	ഗൌരവം.
൧൪	൧൦	പ്രകൃതി.
൧൫	൯	തുല്യം.
൧൬	൮	കേട്രം.
൧൭	൧൦	ധീയപ്പടി.
൧൮	൯	ജീവം.
൧൯	൮	നൃപതിട്ടന്നി.
൨൦	൭	ദീപ്തമാ
൨൧	൧൦	ചെന്നി.
൨൨	൧൧	ന്നിപ്പോ.
൨൩	൧൨	വിശേഷം.

വരം. വരി.

൦൭ ഹസ

രത്നീ.

൦൯ ന്

ഇമ്മാട്ടാ.

൩൧ ഹ

ദ്യമംബ.

൪൧ ഹ

ശ്രതിയാൽ.

൩൩ ന

സൗകൃഷ്ണാ.

൪൩ ിന

കൃഷ്ണ.

൪൫ ഹ

വിൻ.

൪൭ ഹ

മാ.ദീ.

൪൯ ഹ

തി'ലം.

൫൧ ി

മി'തീ.

൫൩ റ

ഈ'യ.

൫൫ ഹ

ബ:ണ്ണ.

൫൭ ി

വി'ഹി'തം.

൫൯ റ

പ്രാ'ണാൻ.

൬൧ ന്

പ്ലി'ഷ്.

൬൩ ഹ

കാ.ട്ട്.

൬൫ ഹ

നി'മി'തം.

വിജ്ഞാപനം.

—:0:—

അഖിലപ്രാണിജാതന്മാരും വിശിഷ്ട മനുഷ്യ
രാലും ഏകരൂപേണ ഇഹ്ലാഹിതമായിരിക്കുന്ന വിഷ
യാനന്ദം വിദ്യാനന്ദം മുതലായ് ചുരുഷാത്മ വർഗ്ഗ
ത്തിൽ തുരീയമായിരിക്കുന്ന കൈവല്യത്തിലുള്ള ബ്ര
ഹ്മാനന്ദത്തിന്റെ അംശഭൂതവും ഈ വക പരിമി
ന്നാനന്ദം അതാതിമയുടെ ഉപരമാവസ്ഥയിൽ പൃ
ത്തി അന്തർമുഖപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതും മുഖ്യ
മായ ബ്രഹ്മാനന്ദമല്ലെങ്കിൽ നിജാനന്ദം ജീവന്മ
ക്തി വാദേഹ മുക്തികളിൽ പൃത്തിനിരോധപര
ത്താൽ സഹജാദിസമാധി വഴിയായി അനഭവിക
പ്പെടുന്നതും ഗുരുവേദാന്താനന്ദഗ്രഹൈകലഭ്യവും ആ
കുന്നു എന്നതു ശ്രുതിസ്മൃതിവിഹാസാദികളിൽ ഒട്ടും
തന്നെ അപ്രസിദ്ധമല്ലാ. പ്രസ്തുതപരമാനന്ദത്തെ
അടയ്ക്കുന്നതിന്നു സോപാനരൂപമായി അനേകവിധ
പദ്ധതികൾ ഉള്ളവയിൽ സദ്ഭാമുക്തി ഫലതപം
ഹേതുവായിട്ടു വേദാന്തത്തിനതന്നെ ശ്രൈഷ്ട്യമുള്ള
തും അതിലും പ്രസ്ഥാനരൂപമെന്ന മീശോപനി
ഷൽ സൂത്രദാഷ്ട്യങ്ങൾക്കും അതിലും ശ്രുത്യന്താത്മ
പ്രകൃതിചികീർഷയാൽ ശാരീരകമീമാംസയെങ്ങാ ബ്ര

ഫമമീമാംസയെന്നോ അഥവാവേദാന്തദംനമെന്നോ
 പ്രസിദ്ധ നാമം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ സൂത്രങ്ങൾ
 ക്കും സിദ്ധവും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ൭൩൩ സൂ
 ത്രങ്ങളും സമന്നപയാവിയരോട സാധനമുക്തി നിരൂ
 പണങ്ങളെന്ന നാലദ്ധ്യായങ്ങളും ഏകൈകായ്യായ
 ത്തിലും രവിതം ക്രമമായി സ്പഷ്ടബ്രഹ്മലിംഗശ്രുതി
 സമന്നപയം ൧; ഉപാസ്യബ്രഹ്മവാചകാസ്പഷ്ടബ്ര
 ഫഗമകശ്രുതിസമന്നപയം ൨; ജ്ഞേയബ്രഹ്മപ്രതി
 പാദകാസ്പഷ്ടശ്രുതിസമന്നപയം ൩; അവ്യക്താദി
 സന്ദിശ്യപദസമന്നപയം ൪; വേദാന്ത സമന്നപയ
 വിരോധ പരിഹാരം ൫; സാംഖ്യാദിമതദൈഷഠ്യപ്രദ
 ഹനം ൬; പഞ്ചമഹാഭൂതജീവശ്രുതികളുടെ വിരോ
 ധപരിഹാരം ൭; ലിംഗശരീരശ്രുതി വിരോധ പരി
 ഹാരം ൮; ജീവഗത്യാഗതിവൈരാഗ്യനിരൂപണം ൯;
 ത്ത്ത്വം പദാർത്ഥശോധനം ൧൦; ചരാചരബ്രഹ്മ
 വിദ്യാനുണോപസംഹാരം ൧൧; നിർ്ണാവിദ്യയുടെ
 അന്തരങ്ഗ ബഹിരങ്ഗ സാധനാനിരൂപണം ൧൨;
 ജീവഭൂതീനിരൂപണം ൧൩; ഉൽക്രാന്തിഗതിനി
 രൂപണം ൧൪; സമുണോപാസകന്മാർക്കു ദേവയാന
 മാർഗ്ഗപ്രതിപാദനം ൧൫; ബ്രഹ്മപ്രാപ്തി-ബ്രഹ്മലോ
 കസ്ഥിതിനിരൂപണം ൧൬; എന്നപതിനാറുപാദങ്ങ
 ലും അടങ്ങിയവേദാന്ത ശിരോലംകാര രത്നമായ ഈ

(൩)

ഗ്രന്ഥം പരോപകാരാത്മമായിട്ടു ഭഗവാൻ പ്രാസ
മഹഷി ജന്മസിദ്ധനായ തന്റെ പുത്രനെ നിമിത്ത
മാക്കി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പാരായണ
യോഗ്യതാദേശഭാഷാഭിമാനം മുതലായതുകൊണ്ടു
ആദ്യേ ഗുഹയാദീതരഭാഷകളിലെന്നപോലെ ഈ
പുസ്തകരത്നത്തെ യഥാശക്തി ഭാഷാന്താചക്രത്തിൽ
രചിച്ചുബ്രഹ്മവിനികക്ഷോപലങ്ങളുടെ സമക്ഷം സ
മർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്തഃപ്രമാണമിതി.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

ബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷ്യത്തി.

ഹരിഃ=ഹയഗജവദനാഹരന്മാർ ഭയയൊടു ഭി
വയും വിരിഞ്ചിവല്ലഭയും- ശാരീരകമീമാംസാഭാഷാ
വിപ്രതിയിലിതിൽ തുണയ്ക്കേണം=ഔകാശപായു വ
ഹ്യാംബചനങ്ങളെതിൽ ചരട്ടുചാനവാപ്പം- ഉണ്ടാം
തന്തിരുവടിയോം കമാര സംജ്ഞംസ്തുരിപ്പചിത്തതു
ഞാൻ=മം (൨) ||

സാധനചതുഷ്ടയം വന്നതിന്നു മേൽ ബ്രഹ്മ
വസ്തുവേ അറിവാൻ- ഇഹയതുണ്ടാകേണം വേദം
സത്യാനുതങ്ങൾ കാട്ടുകയാൽ മ-ജനസ്ഥിതില
യമെതിൽ നിന്നിജീവജഗത്തുകൾക്കുദിക്കുന്നു. ബ്ര
ഹ്മമതാനൊന്നെന്നാലുഗോപദാദിക്ക മൂലമാവുകയാൽ=
അല്ലെങ്കിലുക്കതൊട്ടവയാതൊന്നറിവാൻ നിമിത്ത
മെന്നതിനാൽ- ബ്രഹ്മമതുതന്നെ ഹവേദാവസാന
ജ (ഗ)ം പക്രമോകവേയതിനെ (൨-൩)- നഷ
ഡപിഡലിംഗത്താലും ചൊൽവാൻ താല്പയ്യമൊത്ത

൧. സത്യമായും മിഥ്യയായും ഇരിക്കുന്ന ചിജ്ഞാപങ്ങളെ അറിയി
ക്കുക. ൨. വേദാന്തത്തിലുള്ള സാമാന്യ വിശേഷവചനം. ൩. ഉപ
ക്രമോപസംഹാരം; പ്രകൃന്നാനന്ദത്തിലെ അർത്ഥമെന്നു ചാങ്ങുവ

താകരിനാൽ- ഇരുകിച്ഛസൃഷ്ടിചെയ്യുന്നതിനാലു-
 ള്യാജലപ്രകൃതിഹേതു=ഇരുകുലമുചചാരത്താൽ
 പ്രധാനമതിനെന്നുവന്നുകൂടീട- സതീകിച്ഛ ച-
 മച്ചെന്നതുതൊട്ടതിചാരവദാക്ഷ കേദിക്കേയാൽ-
 ആയാന്മാനീയാകുന്നേനോടം സത്യാസൃഷ്ടി
 നായ്- മുക്തപദേശാലപ്പോലു ചേകച്ചവാക്യത്തി-
 ലെത്തിടാത്തുവിനാൽ-പരമാന്മാവിൽതന്നേ ജീവേ-
 ശലയം ശ്രവിക്കയാൽ മേലും ചേദാന്ത ചേതന-
 കാരണതപമൊപ്പം വരുന്നഹേതുവിനാൽ- സർവ്വ-
 ജ്ഞേശ്വരനാണോ സകലജഗദുലമെന്നു നന്നായി-
 രോപതാരോപതരേ കേദിക്കുകയെന്നിവയാൽ നബ്ര-
 ഫമ, കാരണം, നോന്ത്യത് ൨-൪-൭-ബഹുവായ്യാകു-
 യാൽ ശ്രുതിയാനന്ദം ബ്രഹ്മമെന്നു മുതലായി- ആ-
 നന്ദമയൻപരനാം വികാരമന്ദം മലതിനെന്നു
 കിൽ- അങ്ങിനെയല്ലാബാഹുസ്ത്യാത്മത്തിൽ മയപ്ര-

സാനികൾ ;) അദ്യാസം-: ഒരേ നിത്യയത്തോടെ അനേകയുക്തിക
 മാൽ അഭയ ബ്രഹ്മരത്ന പംക ;) അപൂർവ്വത-: ഉപനികന്മാത്രത്താ
 പരിയാമെന്നതു ;) ഫലം-: അനന്തനിമൃത്തിയും ആനന്ദ പ്രപ്തിയും
 ജ്ഞാനമയമെന്നതു ;) അർത്ഥം-: ഭേദനിന്ദയും അഭേദസ്തുതിയും ;)
 ഉപപത്തി-: പ്രതിപാദിക്കുന്ന അഭേദതാത്ത്തിനനുക്രമമായ ദിഷ്ടാ-
 ന്തം എന്നതു ; ഇവ ലിംഗകൾകം-||

൧. സത്യായ 'മാരണവസ്തു'പ്രാപരനായിട്ടു. ൨. തൃഗാഹര-
 ണ്യ പഠയുന്നവാക്യം. ൩. ബ്രഹ്മം കാരണം- വേദാന്തമല്ല, ൪. വി-

യോഗമുഖ്യതിനാൽ. ഇവനാനന്ദിപ്പിക്കണെ നേ
 ന്യാനന്ദഹേതുവചനാച്ച. സത്യജ്ഞാനമനന്തം
 ബ്രഹ്മേതിഹിതൈതഹിരീയമന്ത്രഗതം- ബ്രഹ്മംചൊ
 ല്ലപ്പട്ടതു സസാംസാരികജീവനപ്രയോഗ്യതയാൽ-
 മേലും ശ്രതിയോതുപയാൽ ഘജീവാവനമയർഭിന
 മാരിട്ടു- ആനന്ദമയൻ സംസാരിയല്ലജൻതാൻ
 സ, സ്പഷ്ടികാമനയാൽ. അല്ല ഹനമിതിഗോചര
 യായ്ജഡയാം പ്രകൃതീ, പരങ്കലേതന്നെ- നപ്ര
 തിന്വുലനായ ജീവനെകൃം ബോധിച്ചിട്ടനുശാസ്ര
 മിഹ-സ-അക്ഷ്യാദിത്യാനുഗൃത മോഷ്ണേരം പ
 രേശപരൻതന്നെ- ശ്രതികളിലവന്നു ദോഷ്യാമൃത
 ലാം ധമോചദേശമുഖ്യതിനാൽ- അന്തർയാമിബ്രാ
 ഘണമതിലാദിത്യാദിമാനീജീവനിലും. വേറായന്ത
 യ്യാമീ കാണുന്നതിനാലുമിശപരൻതന്നെ-എ-ഹാദോ
 ഗ്യാദിയിലാകാശ ശബ്ദവാച്ചു പരാചരബ്രഹ്മം-
 ഘൃല്ലാമതിൽനിന്നുണ്ടായെന്നുള്ളതാവാവ ബോധക

കാരണമെന്ന അർത്ഥത്തിലാണമയ (ഃ) പ്രയോഗമെങ്കിൽ. ൫. അന്ത്യ
 ടെ ആനന്ദത്തിനു കാരണമെന്നു പറയുന്നതിനാലും. ൬. സംസാരിയ
 യ ജീവനല്ല. ൭. ജീവനും ആനന്ദമയനും.

൧. സോകാമയതെന്ന മന്ത്രത്തിൽ ആനന്ദമയൻ കാമയിതഃരേ
 ന്ന പരന്നതിനാലെന്നുസാരം. ൨. അന്ദമാനം. ൩. തന്റെ സ്വഭൂ
 പജാനായജീവനും. ൪. പാപാലിയിൽനിന്നും മേൽനില്പയാൽ 'തസ്യ
 ഉഭിതിനാമ' എന്ന വാക്യത്തിൽ 'ഉഭഃ' എന്ന പേർ മുതലായു ധർമ്മ

(൨)

ശ്രുതിയാൽ-പ്ര.ശാതിനാൽ പ്രാണൻതാനും പരമാ
 ത്തമാവാമതിന്റെറയറിയിപ്പാൽ- പ്രാണന്റെ പ്രാ
 ണമീ സേത്താസ്സരണപ്രദാതമവാഗ്ബചതം. ന്.
 മരാനോശ്ശൃത്തിൽ ജ്യോതിദ്വീപിക്കണെന്നും പര
 ബ്രഹ്മം- ജ്യോതിഃപദാതം മതിനടൈയാദംഭൂതം,
 ശ്രീചാത്തദിപ്രകൃതം- എന്നായ് ശ്രുതിനാലാദ ബ്ര
 ഹ്മത്തെച്ചൊല്ലിടുന്നതിനൂലം'-മരന്ദസ്സോതുകകൊണ്ട
 ത്തിനെയല്ലെന്നാകിലില്ലഭോഷം കേരം- 'വിദ്യഷാഃ
 ചിത്തസമുപ്തം മനുപരകൽ പരന്തരിഞ്ഞിടലാ
 ൽ- ഭക്താദിചാദവചനാച്ചേച്ഛിനാൽ തന്നെയും
 പരാത്മാവാഃ- ശ്രുതിയിൽദ്വോവീനപരം പിന്നീ
 ള്ലോൽദ്വോവിലെന്ന മുചഭേദം- ദേദിക്കുകയാലല്ല
 ന്നാകീചതല്ലിരു ചുറത്തമവിരോധാൽ- ൧൦. പ്രാ
 ണോസ്സിയെന്നു കെരഷീ തകിയിൽകേരക്കെന്നതും പ
 രാത്മാവാഃ- ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ് തീരുകയാൽ
 മൂന്യചിന്യനോക്കുമ്പോൾ- വക്താവാമിത്രാത്മാവ
 ദേഹമതിനാലിതല്ല 'പര' മെങ്കിൽ- ഇതിലദ്വയാതക

മുടപ്രതിപാദനമുഖകാരണങ്ങൾ. ൫. സത്താസ്സൃതിപ്രദയേ സേത
 പ്രതിപാദക വാക്യങ്ങൾ. ൩. പരാമരപ്രപഞ്ചം. ൭. നിത്യമുക്തമാ
 യിരിക്കുന്ന മൂന്നു പാദപ്രപഞ്ചംതീരമെന്നർത്ഥം.

൧. ശാന്തികർമ്മം. ൨. പാദോസ്സൃ വിശ്വാഭൂതാനി എന്നത
 ണ്ൻറ യോജിപ്പുകൊണ്ടും.

സംബന്ധിതമായിട്ടുതാൽ പരാജയംതന്നെ. ശാസ്ത്രജ്ഞ
 ഭൂതാവാമദേവനെന്നപോൽ തന്നെയോത്തുചൊന്നി
 ന്നാൻ- ജീവൻ മുഖ്യപ്രാണൻ രണ്ടുഭവിയ്ക്കിട്ടുണ്ടു
 വാക്കുകളാൽ. ആത്മാവല്ലെന്നാകല്ലേവം മുഖ്യിയു
 പാസ്തിയാവുകയാൽ- പൃത്യാ ശ്രോതതനാമിത്തം
 താനമതിങ്ങാകമോകെയാത്താതാൻ- ൧൧- ഹരിഃ-
 ൧൦മധ്യായത്തിൽ വൃക്തബ്രഹ്മഗമകശ്രുതി സമു
 ന്നപയമെന്ന ഒന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ-വേദാന്തങ്ങളിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമായ
 ചൊൽകയാൽ പരബ്രഹ്മംതന്നെ മനോമയതാദി
 കളാം ധർമ്മങ്ങളുപാസ്യമെന്നറിക. ആത്മാവു
 പഹതയാച്ചാ വെന്നതുപോൽ സത്യകാമനെ
 ന്നും മേൽ പരവാനിഷ്ടാപ്തദാത ഗുണങ്ങൾ ചേര
 നമുചമാണാപരം. യോഗ്യതയില്ലാശിക്ഷയാൽ ശരീര
 ഭവനായ ജീവനാപ്തദായം- ഞാനൊടുപതിനെയട
 ണ്തിട്ടുമെന്നേടംകർമ്മകർത്വചനാലും. 'പൃത്യാ' ഇ
 തിശതപഥ ബ്രാഹ്മണശബ്ദ വിശേഷമുലവാ പര
 നാം. ഇതരപരനെപ്പാദങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെന്ന

൩. ദുഷ്ടിയാൽ. ൪. ഉപാസ്തി-ഉപാസന. ൫. ആശ്രിതത്വം- (അ
 ഗ്'ശീകാരം) ഭൂതമായിട്ടു. ൬. വേദം.

൭. മനോമയതാദി. ൮. ഉപാസ്തിപ്പാൻ യേശു, ൯. പാപമ
 വിനാശം.

യുദ്ധമുഖം ഇതയാത്മാവെന്നതഹ്, ദേവയെന്നല്ലമേ
 യ ഹിചയത്യാൽ- മേലു മേണിയസ്തുവചോ നവ
 ത്തിനാൽതാനമല്ല, പരനെങ്കിൽ- ഞെറില്ലാകാശ
 ഖണ്ഡവിധമായ് ചൊൽകപ്പെട്ടുന്നചോൽ നൂട്ടുദയേ-
 അന്നേചഷ്വെന്ദിതൽ വേണ്ടവതാൽ പരനാണു
 ന്നൊറ്റുശമോക്- ഒരു ദേഹത്തിലിരിപ്പാൽസം ഘോ
 ഗപ്രാപ്തിയെ നൂമവനെങ്കിൽ- ഇല്ലൊരുവൻസാക്ഷ്യ
 പരൻഭോക്താവെന്നുളളോദീവിശേഷത്താൽ- ൧-ബ്ര
 ഹ്മക്ഷത്രാദിജഗ മേന്മാദിനമെവെന്നന്ന കാഠകശ്ര
 തിയിൽ- അത്യാപരമാത്മാസ്ഥാവരജംഗമ സം
 ഗ്രഹാൽ പ്രകരണാലും-൨-കാവല്ലിയി ചേതയാന
 സ്ഥലത്തു നൂൽഗുഹയിലേറിയുള്ളിതവർ രജീവപരർ
 തന്നെ പരനിൽ ഹൃദിന്ദ്രായേന ചോനമുചയാ
 രാൽ- ഇരുവരുടെ മേന്മ, മനവ്യദേദമാകിയ വിശേഷ
 ണത്താലും- ഇശ്രതിചക്രാൽ രണ്ടും ജീവപര
 ത്മാഷ്ടാണതന്നെന്നിജം-൩-അക്ഷയനര ചുരുഷൻ
 വിജ്ഞാനാത്മാവല്ലദേവതാത്മാവും- അക്ഷയനര കു

൧. നമാനതയാക്- (നീയത്യാക്). ൨. എറവും അണുപ്ര
 യച്ചെല്ലനിമിത്തവും. ൩. ഹൃദയത്തിക്. ൪. വിഷയാനൂതിവരുമെങ്കിൽ.
 ൫. ഭാഗേന- അന്നം (ഭക്ഷണസാധനം).
 ൬. ഭക്ഷണാക്. ൭. 'ബ്രതംചിബന്തോ' എന്ന മന്ത്രത്തിക്.
 ൮. ജീവനും പരമാത്മാവും. ൯. കർമ്മചാനമവം. ൧൦. ധ്യാതാവ
 ന്നം ധ്യാനിക്കപ്പെട്ടേണ്ടവെന്നും ദേദമായ്കൂ. ൧൧. അധിക്രമം-

ഭരണമല്ലതു പരനാണാത്മതപമണ്ണചേരുകയാൽ-
 ഉപലബ്ധിസ്ഥാനം നാമാദിപറഞ്ഞിടകമുഖവും ബ്ര
 ഹ്മം- ആനന്ദ വിശിഷ്ടമതാസ്തരകപ്പെട്ടിടനകാരണ
 ഞ്ഞാലും- ശ്രുതമായിട്ടുരഹസ്യം ബോധിച്ചുള്ളാ പത്മ
 വിത്തിനത്തരമാം- മാറ്റിച്ചൊല്ലാലും പരനസ്വരീരത
 യിനാൽ വരാഞ്ഞമല്ലന്യൻ-ൻ-അധിദൈവാദിയില
 ന്നർത്ഥമിപരൻ തന്നെയായമയിതൃതപം- ആകംധ
 മ്മമവങ്കൽ ചേരവതായ്യവഹരിച്ചു കാണുകയാൽ-
 ദ്രഷ്ടൃതപാദിച്ചൊല്ലിപ്പാഴികയാൽ പ്രകൃതിയല്ലജീവ
 നതും- മാധ്യന്ദിനകാണുപാദ്യകളതുവേറായി പഠി
 ച്ചുകാണുകയാൽ-ഉ-ത്തരപരനാകുൻമദ്ദൃശ്യതപാദിതു
 ണംചേർന്നുതയോനിയറി- യഃസദ്യജ്ഞൻ സദ്യവി
 ദിതിവേദത്തിൽ പരന്റെ ധർമ്മാക്രമം- മൂന്നുക
 മന്ത്രത്തിൽ വിശേഷിച്ചോത്താലും പ്രധാനജീവ
 ര്നാഹി- സദ്യവികാരാത്മകമരം പത്രപന്യാസാലമ
 ല്ലിതു പരൻസാൻ-സ-വൈശ്യാനരന്റെ ഭൂദ്ധ്യാവെ
 ന്നായ് നമരദോഗർ ചൊൽവതു പരാത്മാ-സാധാ
 രണശബ്ദങ്ങളിൽ വിശേഷമുള്ളതുനിമിത്തമായരിക-

ആധാരം. ഉ. കണ്ഠത്താവുന്നേടം. ഖ. സമുദാനന്ദാനിക ഉത്തരായ
 ണമാർഗ്ഗം പഠയുന്നതിനാലും. ഞ. 'യത്തദേവേശ്വരഹൃ' മെന്താ
 ടങ്ങിയ.

ഹ. പ്രകൃതിയും ജീവനും അല്ല. റ. രൂപംപ്രതിപാദിക്കുവാലും
 (കാണിക്കുകയാലും). ന. മന്ത്രദൃശ്യാകർ.

ച്ചിവാദഗതിമുഖമിതെന്നായ് സൂരിച്ചിടുംരൂപമീശച
 രമാകി- വൈശ്യാനരശ്ശുന്തേ അറിയിച്ചിടുന്നി
 തെന്നമേതുവിനാൽ- ശബ്ദാദികളാലുള്ളിൽ പ്രതി
 ഷ്ഠിതതപാലമല്ല 'പരനെങ്കിൽ'- അല്ലേവംജാഠര
 വൈശ്യാനരനിൽ ബ്രഹ്മദൃഷ്ടിചൊല്ലുകയാൽ- അ
 രല്ലങ്കിൽ 'ജാഠരവഹ്നു'പാധിയായ ബ്രഹ്മമോതിടു
 ന്നതിനാൽ- അന്യനിലൊക്കാഴികയാൽ മൂർദ്ധ്വ
 വേത്യാദിവേദവാക്യമതു്-വാജസനേയികളിവനെപ്പു
 രഷവിധം ചൊല്ലുമുണ്ടുരയ്ക്കുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളു
 ലതു ദേവതഭൂതാഗ്നിരണ്ടുമല്ല, പരൻ- നിത്യപാധി
 കനാവൈശ്യാനര ന്നവിരോധാത്തജൈമിനിമത
 ത്തിൽ- സർവാത്മാവൈശ്യാനരനന്തം പ്രാദേശ
 വാക് പ്രകാശവഴി- എന്നാൽരഥ്യർ, ബാദരി &
 പിടിയൊത്തമനം ഗണിക്കയാലോതീ- പ്രാദേശമത
 രുന്നെന്നായ് ജൈമിനി 'സമ്പത്തിമുഖമെന്നം
 'മേൽ- ശ്രുതിദർശിക്കുന്നിതുപോൽ' തന്നെജാബാല
 കാല്യരിതിനെത്താൻ- ചൊല്ലിടുന്നതിനാലും വൈ
 ശ്യാനരനായതപ്പരാത്മാവേ-ഓ-ഓം.

൧. അരാഗ്യാപാധികമായ ബ്രഹ്മം. ൨. ആദിത്യാദിവേദതയം
 ഭൂതാഗ്നിയും. ൩. വിരോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ. ൪. പ്രാദേശമി
 ത്തൊല്ല. ൫. വെളിപ്പെടൽ (അപേക്ഷിച്ചു) മാർഗ്ഗമായി.
 ൬. തജ്ജവിരല്യം മുഷ്ണാണിയും വേർതിരിച്ചു പിടിച്ചുമാണമ്
 ല്ല മനസ്സു (ഗണിക്കയാൽ പ്രാദേശമാത്രമെന്നപറഞ്ഞു). ൭. സമ്പന്നം.

ഉചാസ്യബ്രഹ്മവാചികളായ ബ്രഹ്മശ്രുതികളുടെ യോജിപ്പെന്നു വാചാഭം. രീനം.

ഹരി:- എമ്പനിൽദ്വോഭുവാദികളാതന്നെ കല്ലിതങ്ങളെന്നുള്ള- മുന്ധകവാക്യേ ബ്രഹ്മാദ്വയാരം ബ്രഹ്മമാന്തശബ്ദതാൽ. മുക്തന്മാരാൽ പ്രാച്യമതെന്നു പനിച്ചുകുതിമുഖവര പരനാം- അപ്പാപ്രധാനമാത്രയ മതുചൊല്ലു ശബ്ദമിപ്പയെന്നതിനാൽ- ശ്രുതിതന്നിലാത്തശബ്ദം സമുജ്ജ്വലപരമംത ഭോയതനാം- വിജ്ഞാനാനുവല്ലാജ്ഞയജ്ഞാതൃതപദേവചനാലും സമവിജ്ഞാനശ്രുതിപരമാന്തപ്രകരണമതാകകൊണ്ടിട്ടും ഞ്ഞുകഴിവെന്നാഞ്ഞയ ചദാസ്യസ്വരിതിജീവാശനങ്ങൾതന്നാലും. ൧- ഭക്തമാതേപവവിജ്ഞാനസിതവ്യനെന്നുള്ളിടത്തു ഭൂമാവു- പരനാം സൃഷ്ടിപ്പിസംജ്ഞപ്രാണ (ജ്ഞ) നിൽനിന്നും പ്രധാനമായിട്ട്- ഉപദേശിക്കുകയാലും ഭൂമാവിൽ സുപ്രസിദ്ധഗുണജാതം പരമാന്താവിൽ

പം. ൩. ഉപോക്തലോകാദ്യങ്ങളുടെ ആധാരം. ൪. പ്രഭൃതി (സ തപരജസുരസ്സുകളുടെ സാമ്യാവസ്ഥ) ൫. ആധാരം. ൬. സമം- സമ്യം. ൭. 'ദോസുപജ്ഞാസമുഖാ' എന്ന മന്ത്രത്തിൻ. ൮. ആത്മാവിന്റെ ഉദാസിനസ്ഥിതിയും ജീവന്റെ ഹൃദയഭാവവും മുഖമായിട്ടെന്നു സാരം. ൯. ഭൂമാവുതന്നെ അറിയപ്പെടേണ്ടവൻ.

൧൦. സംപ്രസാദൻപ്രാണനെന്നു ഭാഷ്യോദികളിലും പ്രാജ്ഞനെന്നു & സ്ഥിനാമുക്തിയുടെ വൃത്തിമുതലായതിലും കാണുന്നു. സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നീ

ചേരുകകൊന്നും പരനാണതന്നെകൂടാവിട്ട്. ൧-ആകാശം
 മാരിലുപോതപ്രോതമിതെന്നുള്ളതിന്നു ശാസ്ത്രീയോടാ
 യ്. ബൃഹദാരണ്യത്തിലതാ അക്ഷരമെന്നായയാജ്ഞ
 വൽശ്ലോകം- ബ്രഹ്മം, പ്രഥിവാതുടങ്ങിട്ടാകാശാന്ത
 ത്തിനടയധാരണയാൽ. ധൃതിപരമേദേപരകർമ്മിയ
 ക്ഷരശാസനമതികലിനചന്ദ്രർ. ധൃതരാശ്ലീപ്ലുണെ
 നാപനിഷത്തുചൊല്ലുകനിമിത്തമായിട്ടും- ബ്രഹ്മമെ
 ശിച്ചന്യാക്ഷരനിവൃത്തിതന്നാവ കക്ഷരം പരമേ. ൩.
 മൂമാത്രപ്രണവത്താൻ ധ്യാനിക്കുന്നേവനപ്പരം ചു
 രം. ഇങ്ങൊണ്ണുചുറ്റത്തിലു. ദീർഘതവൃത്തുതൽ
 പരം ബ്രഹ്മം. അവനിക്കുഷിക്കണോപരംചുരുഷം ചുരി
 തയമിതെന്ന മേൽവചനാൽ. ഇവകമണവിഷയമ
 തായുരമാതാവെച്ചൊല്ലിട്ടുന ഹേതുവിനാൽ. ൪-
 ബ്രഹ്മാദിം വൃഷതിക്കലിയോദി: ഉഹാധിപ്ലമാംഗുള
 യെ- ഹേരാകാശം ഛാന്ദോശ്ശ്ലിക്കണ്ടത്തിട്ടുക വേ
 നടതായിട്ട്. മേട്ടതുപരം ചൊറ്റുകാശോപമ
 തൊട്ടുമേൽ വരുന്നവയാം ബ്രഹ്മഗതി ശ്രീകളി
 നാലങ്ങിനെകാണാനും ഗമകവാക്യതുപോൾ. ഇതു

പേരുള്ളതു. അതിൽ ബദ്ധമായിരേക്കുകയാൽ പ്രാണനം സുഷുപ്തീ
 മാനിയാകയാൽ പ്രാണനോമാരെന്നതിനാൽ രണ്ടമേകുന്നു. ൨- പര
 വിശിഷിക്കുന്നു. ൩. ധ്യാനിക്കപ്പെടേണ്ടതു. ൪. പ്രകാശിക്കുന്നതിനു യോ
 ഗ്യമായ, ൫. ഛാന്ദോശ്ശ്ലീക. * ഇനചന്ദ്രർ-സ്തുചന്ദ്രന്മാർ.

൧, ബ്രഹ്മധർമ്മമുക്തകന ശ്രീകളി. ൨. ഗമകം- ബോധകം.

യാതൊരു ലോകങ്ങളെയും സേത്രധൃതിയെന്നു രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു
 യുതിയാലും ചരനാം ധാരണലക്ഷണമഹിമയ
 വന്നിപ്പുള്ളതിനാൽ. നാം മാതൃതിനിർമാതാവായാകാ
 ശംതന്നെയെന്നു ചാല്പമിടം. ആകാശവാക് പ്രസി
 ഷ്യാദഹരാകാശം പരാപ്തരതനേ. വാക്യാന്തരത്തി
 ലപരാത്മാവിന്റെ വിചാരണാഖിതവന്നെന്നാൽ ശ്ര
 ങ്ഖലപഹതചാപ്തപാദികളാം ധർമ്മങ്ങളുടേവിയ
 ണ്തു. ഉത്തരവാക്യാൽ ജീവനിവയെന്നാൽ രാൻ
 സപത്രചമാൻവനേ. പൂർണ്ണാവസ്ഥയപേക്ഷിച്ചാക
 നങ്ങളുള്ളജീവവചനംകേൾ. അന്യാത്മജീവചിന്ത
 യിതീശപരഭാവം ദൃശ്യാപ്തമുത്തവതാം. അല്ലത്രതി
 യാലപരനിതന്നാൽ കാണുകകഴകസ്യത്രോക്താ
 ശ. അതിനടയന്ന (കരണത്താൽ) പ്രകാശാൽ പ്ര
 ജ്ഞൻ സൃഷ്ടാദ്വയാസ്യമാം ദേജ. മേലും ഭഗവ
 ദ്വീതാ നതദിതിതൊട്ടോരിചീവിധം ത്രചം സ
 ഞ്ഞുചുമാത്രചരിമിത ചുരുഷൻ പരനാണുഭൂത
 വൃത്തിൻ. ഇതശാനാനന്ന ശബ്ദംനിമിത്തമായിപ്പ
 രന്നുച ചരിമിതിയാക്. ഹൃദയസ്ഥിതിയെ യപേക്ഷി

൩. സിംഹ (അതിര). ൪. നാമത്രപഞ്ചമെ ഉണ്ടാകുന്നവൻ. ൫. നിത്യ
 ഭക്തസപത്രപദങ്ങളെനോന്നെന്ന. ൬. സൃഷ്ടാദികളാൽ പ്രകാശിക്കപ്പെടാ
 തെ തേജസ്സ. ൭. നതദീശായതെ സൃഷ്ട; എന്നു തുടങ്ങിയ ഭദ്രോക്
 ത്തിൽ. ൮. പരിമാണം (അമവ).

ലാരിയെന്നതു താനാമവനെ നമ്പേദമോതുകയാൽ.
 വ്യാസഭഗവാൻവർഷപയവിദ്യാധിപതിയുണ്ടുതാനെ
 ന്നാൻ. ഖ. തൻനിന്ദാശ്രാണത്താലുടിച്ചു ജാനശ്ര
 തീടെശോകമതു്. സൂചിപ്പിച്ചു കിട്ടുന്നതിനൊടുമൈ
 കപാൻറ മുവിടച്ചാടുകയാൽ. യെഴമികമാംജാന
 ശ്രതിതങ്കൽ ശുഭ്രതയരപ്പചരമാതും. മേൽക്കുശ്രി
 യത്തഗതിയാൽ ചൈത്രമോച്ചനൊടുചയമടയാ
 ളാൽ. സംസ്കാരവിചാരലും മേലതിവർഷിച്ചയെന്ന
 ചൊല്ലാലും. ശുഭ്രതയാഭാവമതിന്നറപ്പിനായ് ഹെര
 തെമുൻറതൊഴിലാലും. ശ്രവണാച്യയനാതുംകടെ
 നിഷേധ നാൽ സൂതിയിനാലുമാകാതെ. ജാനശ്രതി
 യല്ലന്ത്രൻശുഭ്രനധിഭുരാദിചാൽ സൂതിജം. ൧൦൦൯.
 വാക്യാർത്ഥചിന്തയാരംഭിച്ചതുചെയ്തന്ന തീർത്ഥിക്രി
 യയെ. യദിദംശ്രതിയിൽപ്രാണൻ പരനെല്ലാലോ
 ക്യാം നടത്തുകയാൽ. ൧൦. ഇജ്ജീവൻ ഭേദാൽനാൽ
 ജ്യോതിയെ യദയനുചെയ്തല്ലമിദം. ജ്യോതിസ്സു
 പരബ്രഹ്മംതന്നെ പലമന്ത്രഭംഗംകൂലം. ൧൧. ഇതുകാ
 ശംതാൻനാമാക്രിതിനിർമ്മാതാവിതെന്നമാകാശം. പ

൧. ശോകത്തോടുകൂടി അധികാരമിടയായുള്ള വിപ്രതിപത്തിശ്ര
 ണ്യമല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നതായാൽ ശ്രമംവിരവംകമെന്നുഭയന്നം വി
 ചാരശാഖികൾ സപരമനയിക്കുമെന്നുവെച്ചുചേരുകുന്നു. ഇതു ഗുരുതി
 രാദിചെയ്യുമുള്ള അധികാരനിരൂപണമെന്ന ഗുരുപുണ്യസ്മിതക
 കാണ്ക.

രണ്ടേ, നാമാകൃതിയാലതമാന്തരഭൂതമാം വിധഭൂചലനാൽ. ആരാത്മാവെന്നതിനായി വിജ്ഞാനമയനെ ന്നതൊട്ടേടം. പരനാം നിദ്രാമരണാവസ്ഥകളിൽ ദേദമാസ്തുറത്തിടലാൽ. മേൽസമൃത്തിനധിപതിസമൃദ്യസ്യശാനാനെന്ന മുഖലായ. ശബ്ദങ്ങളാലുമായതു പരമേശ്വരനെ നല്ലനിജമാശീ. ൧൨. ഹരിഃ. ൧൦. മധ്യായത്തിൽ ജ്ഞേയബ്രഹ്മത്തെ പഠയുന്ന അബ്രഹ്മശ്രുതിയോജനയെന്ന മൂന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ. ചിലശാഖകളുടെ ശബ്ദം മൂലം കാശ്ശ്യാനമാനനിണ്ണിയാ. ൧ പ്രകൃതിർജ്ഞേയയിതെന്നോ ലല്ല. ശരീരമകല്പനഗ്രഹണാൽ. ശ്രുതിയവൃത്ത പദത്താൽ കാട്ടുന്നരഥംശരീർമെന്നേടം. അവൃത്ത ശബ്ദയോഗ്യത സുകഷ്യാവസ്ഥ വഴിപന്നാതന്നരിക. ഹൃദയാധിപതയാലതം വത്തപമവ്യാകൃതാല്യ ശക്തിക്കാം. ജ്ഞേയമതാതിച്ചൊല്ലും വചനാഭാവത്തിനാലുമപ്പയിതു. പഠയുന്ന ശബ്ദമസ്തുർമെന്നതൊട്ടുള്ള മന്ത്രമിതയെന്നാൽ. അല്ലന്നേപച്ഛവ്യമതായ് പ്രാജ്ഞൻ താനാകമൂലമധികാരാൽ. അങ്ങണിജീവചരതൻ പഠയേണ്ടതലപ്പടിക്ക് ചോദ്യമതും. കാണുമഹറന്തം വിളുമെന്നേടരതു മഹത്ത്വമാത്ഥ പരമാം

൧. കാശ്ശ്യാനമാൻ അനമാനമതിയായി നിത്യയിടപ്പെട്ട. ൨. സാ. പ്രപഞ്ചി-പ്രധാനം. ൩. ശരീരം രഥമയിട്ടുകൂട്ടിക്കൊള്ളലാൽ. ഇതു ശുദ്ധാനം രമിനം വിശിശരീരം രഥമേതു. എന്നുകറോപനിഷി

ചോൽ. ൧. ചമസാഹിപോൽ വിശേഷാവധാര
 ണാഹേതുവില്ലയെന്നതിനാൽ. തേജോബനാന്തി
 ക്യാം ശ്രത്യക്രമപ്രകൃതിയാ നമജാമന്ത്രേ. ചില
 രാഖകരചരമേശര സംഭ്രവയിതനനചൊല്ലിടുന്ന
 തിനാൽ. ആകാപ്രധാന മജ്ജതയിതാദിത്യേ ഖമ
 ധൃതയൊപ്പമവിരോധം. ൨. സംഖ്യോചസം ന്ത്ര
 ഹാലും പ്രധാനമാവില്ല. പഞ്ചപഞ്ചജനാ? ഘ
 നോടം നാനാതപംചോചധികതപം (തിരേകം) നാ
 മിത്തമായിട്ടും. പ്രാണാദികളും പ്രാണാർതൻപ്രാ
 ണമുതേ? തിവാക്യശേഷത്താൽ. ഹോനേസതികാ
 ണ്ണപവചോ? ജ്യോതിസ്സാൽ ചുഞ്ചിതൻനിനവിനോ
 ത്ര. (തീ). ൩. സൃഷ്ടിമുദഭേദം വേദാന്തങ്ങളിലെത്തി
 ലും പരൻവേദ്രൻ. വിലദാദിഷ്ടകാരണമായ് ശരിയാ
 യ്ബ്രഹ്മത്തിനടയമുണ്ടാരുവാൽ. ഹോകാമയത
 യിതെന്നവനേയാകുഷിച്ചുകൊണ്ടുവരാലും. വേദാ
 ന്തങ്ങൾക്കീശൻ തങ്കൽ രാല്ലയ്യാമായിട്ടുനേവം. ൪.
 നയോവൈവസ്വലാകേ കർത്താവിപ്പുരുഷർഷയസ്യത

ക. ര. അഹംഗീതികരമേസ ഉക്താബ്ജാപ്തയന്ന (മന്ത്രത്തിൽ)
 സംശയാർഹമായിരിക്കുന്നതിനാൽ. (മിഴ്ത്തുളയം കേൾവിയില്ലാത്ത ച
 മസംപോലെ). ൫. തേജോബ്രഹ്മാതദികാ. ൩. 'അമാദേകാം' എന്ന
 മന്ത്രത്തിൽ. ൭. അഖതപം. ൮. മധുതപം. ൯. സംഖ്യാഗ്രഹണങ്ങൾ.
 ൧൦. കാണ്യാപ്രകൃതി, അന്ന (പൃഥ്വി) ശബ്ദമില്ലാതിരിക്കാതെ.
 ൧൧. അവൻ സൃഷ്ടിച്ചാനുരാജിച്ചവെന്നുവരവിനെ. ൧൨. കൌശി
 ക്കിശ്രുതിയിൽ.

(൧൩)

ക്ഷമം. എന്നേടത്തുജഗദപാവിയാകയാൽ രമ്യ,
 വേദമാണാപരം. ബ്രഹ്മതേചാപ്ലിദാമെന്നാരംഭി
 ച്ചു കാഞ്ചയാൽ മേലും. തിത്തോതി *ജീവമുഖ്യപ്രാ
 നോക്യാലല്ലയങ്കിലെന്നിതു മുൻ. ചിലശാഖകളിൽ
 ചോദ്യോത്തരങ്ങളുമട്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ടതിനാൽ. ജൈമി
 നിതുസ്താത്മാ രപ്ലിസ്തിഹജീവ വിചാരമെന്നറയ്ക്കുവതു-
 ക്ക. മൈത്രേയീബ്രാഹ്മണമതിലാത്മാ ഭൃഷ്യപ്രണന
 രപ്പരനാം. അതുതപംതൊട്ടൊടുവങ്ങു ചസംഹാ
 രോക്തിചേന്നിട്ടുണ്ടതിനാൽ. ആത്മാവെയറിയിക്കിലെ
 ല്ലാമറിഞ്ഞതെന്നീപ്രതിജ്ഞ സിദ്ധിപ്പാൻ. ആത്മാ
 ക്കടെയചിരോധാം ശമതാദോഷണിതാശ്ശരപ്രഭൃ
 നി. ദേഹാദിസമൂഹംപിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോം ജീവനീശ
 നോടെക്രം. ചേരുമുലമദേദോ പക്വമമെന്നതല്ല
 ലോമിതാനമതമാം. ഇപ്പരമാത്മാവിൻ വിജ്ഞാനാത്മാ
 വായിരിപ്പി നാൽ ജീവൻ. ബ്രഹ്മാനുന പ്രദേദാരം
 ഭജാലെന്നാ? കാശക്രസ്നമതം. സ. ആയാദേരം
 കേരംകുണെതിനാൽശ്ര തമാകു മശ്രതം പോലും.
 എന്നീപ്രതിജ്ഞയൊത്മണ്ണുരുട്ടയിനാൽ സൗമ്യ
 മൃണ്ണയം സർവ്വം. അറിയപ്പെടുന്നു വെന്നിട്ടുഷ്ടാന്തമി

൧. ക്ഷമം-ജഗദന്നമുക്കിലാകയാൽ, *ബ്ര-സൃ ൨-൨-൩൨,
 ൨, ആപ്ലി-പ്രാപ്ലി,

രണ്ടിനുള്ള നോചരോധാൽ. സജ്ജ മനമിങ്ങോ
 പാത്രാനോദയകരണവുമാം ജഗത്തിന്നു് - സോകാമ
 യതതദൈക്ഷതയിരണ്ടു മദിദ്യോനമോതുവതിനാ
 ലും. സാക്ഷാച്ഛിരവിധവും ശ്രുതിവാകാശാൽജനി
 ലയംപരകയാലും. ബ്രഹ്മോദയകാരണമാം മോചൈ
 ത്താനേചമച്ഛവന്നേടം. കർമ്മകർത്തൃതയിവ പരി
 ണാമാലച്ഛോലയയാ മേകൃതിയാലും. ബ്രഹ്മമുചാ
 ഭാനവമെന്നായ് ചൊല്ലപ്പെട്ടുമുണ്ഡകം തന്നിൽ. തക
 ത്താരമീശമെന്നമതിനാലും ചിത്തകരണദവമാം-
 6- എന്നീ പ്രധാന കാരണവാദ നിരകരണ യുക്തി
 യാൽ തന്നെ. മണ്ണുവാദി-തനിമേധം ചൊല്ലി
 യുതാം മൂച്ഛ്യമല്ലഹതിയൊല്ലം'- ൮- ഹരിഃ - മന്നാ
 മധ്യായത്തിൽ അപ്യുക്താദി സന്ദിഗ്ദ്ധ പദമാത്ര സ
 മന്നപയമെന്ന രാംപാദേ തീന്നു.

സമന്നപയഃ ചൊന്നാമധ്യായം തീന്നു.

1. അധിപായൽ, ൨. നിമിത്തവും ഉപാധനവുമാകുന്ന രണ്ടുമവ
 കാരണവും ആണു. ൩. (അഭിദ്യാ) അഭിദ്യാനം- ഇമ്മാ, ൪. 'ആ
 തമാനം സപയമകരത' എന്ന ശ്രുതിയിൽ, ൫. ആരമവികലകപ്രയോഗം
 കൊണ്ടും, ൬. 'കത്താരമീശംപുരുഷം ബ്രഹ്മ, യോനിം' മൂണ്ഡകാവ്യോ
 പുനിക്കരീ.

൭. വൈശേഷികാഭിമതഖണ്ഡനം, ൮. പ്രധാനമല്ലനിബിഹ്ണ
 ന്യായപ്രകാരം, (പ്രധാനിഞ്ചകൊല്ലൽ മൂലം യുദ്ധം ജിതപ്രായം എന്ന
 വരുംപോലെ),

(അ. ൨) ഹരിഃ. ഇങ്ങിനെ കചിലസ്തുനി ഭംഗ
 മെന്ന ദോഷം വരുന്നിരെന്നാകിൽ. ഇല്ലാത്തതു
 നസാരിസ്തുനി രൂപം കേട്ടുവന്നിടാത്തതിനാൽ-
 കാഴ്ചചിത്രശ്രോതൃകളോടൊന്നിച്ച് മഹാഭിശ്രുതിയിലപ്പ
 ടിക്കുകിൽ. താനും ലഭിയാഞ്ഞാസ്തുവകാശകേട്ട
 ദോഷമായിടാ. ൧. ഇക്കാചിലവണ്ഡനയാൽ പ്രേ
 യാന കാരണതസത്യതാദികളും. ചൊല്ലും പാത
 ജ്ഞലയോഗം ഖണ്ഡിതമെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം.-
 ൨. വിജ്ഞാനംചാ വിജ്ഞാനംചശ്രുതിയാൽ ഇര
 ജ്ജഡതപമറി. ചിത്തജഗൽക്കാരണമല്ലതീന്നു മുഖ
 കിൻ വിവക്ഷണതപത്താൽ. അതേ. ജ്ഞിതകിച്ഛു
 തോതിയെന്ന തൊട്ടുതൊക്കെ. അതതദിമാനി
 ചൊല്ലാൽ ചിജ്ജഡഭാവ ഗതികളാൽ മൂന്നേ.
 ബ്രഹ്മപ്രകൃതികമല്ലാത്തുപേതന മൃതാകയാ
 ലെന്നും. മൂന്നാക്ഷേപം തെറ്റാകുകേൾവിചമാ
 ത് നിന്നെഴുന്നതിനാൽ. ഉല്ലത്തിയതിൻമൂന്നും കാ
 യ്മസത്തേവ മെങ്കിചില്ലോക്. കാല്പപ്രതിഷേധരി

൩. അപകാശ (മിച്ഛാ) ഹന്തി. ൪. കചിലമെന്ന മതപ്രവ
 ത്തകനാലുണ്ടാകപ്പെട്ട സാഹ്യഗ്രന്ഥത്തിൽ പഠങ്ങിട്ടുള്ള മഹാഭി
 ക്കൾ. ൫. പ്രധാനം ഭഗവാനുണ്ടാമെന്ന തുടങ്ങിയവ. ൬. അതാതദിമാ.
 നിദേവതയെ പറയുന്നതാകയാൽ.
 ൭. അവിദ്വേഷം-അറിയാൻ. ൮. ബ്രഹ്മമാകുന്നകാരണത്തോടു
 കൂടിയതു. ൯. മേറ്റനാലാരി.

താൻ കാരണമുള്ളിപ്പകറിയാ. നേരകായ്ക്കു ന
 ചിൽ പ്രകൃതികമാകിൽ ലയവചയിൽ സധർമ്മന്മാ
 രിൽ. ബ്രഹ്മാ ഭൂമിമുതലൊന്നാമതിനാൽ വേദാന്തമേ
 സംബന്ധം- എന്നിങ്ങനെയൊന്നും ലയകാലം വെളി-
 കലങ്ങളിറകളുടെ. ധർമ്മതാൽ പൊൻ മണ്ണൊട്ടി
 പ്പെനാട്ടുമാത്ര സദാതത്വമം. സാംഖ്യമതത്തിൽ
 പോലും അവിചക്ഷണതാപ്യമായിട്ടുണ്ടോ. സാധാ
 രണമാവുകയാൽ പക്ഷകക്ഷതിയെന്നറിഞ്ഞു കൊ
 ഭ്യേണമം. തർക്കിത നിലയില്ലാകയാലും വേദമ
 ട്രിപുരികാം- എന്നാലും മോക്ഷാദായം വന്നെത്തി
 ട്ടമെന്ന റേതുവി നാൽ. ആഗമവഴിയോടൊക്കും ത
 ക്കത്താലും ഇതത്തിനാബ്രഹ്മം. തന്നേയിരുവിധകാ
 രണമെന്നിതു നന്നായുറച്ചിരിക്കുന്നു. ൩- ഇക്കാരണ
 ങ്ങളാൽ മനമുനാം വിഷ്ണുവെടുത്തിടാത്തുളള. ൨൪൦
 ണ്ണപാദമതം പ്രാപ്യാനിക്കപ്പെട്ടെന്നു കണ്ടുകൊള്ളേ
 ണം. ൪- മറ്റോത്രാപത്തിനിടത്തം വേദാദിപ്പെട്ടി
 ലുകിലെന്നാടി. അലന്തരിദേദത്തിലുമാവ്യാമിട്ടി
 ലദേദമാപ്പമുണ്ടെ. ൫- കായ് പ്രപഞ്ചമകാര

൧. കാരണവചനമില്ല. ൨. മധമാമന കായ്ക്കും. ൩. ബ്രഹ്മ
 കാരണകം. ൪. സ-ബ്രഹ്മ. ൫. കാരണത്തിന്നു വിചരിതമയിരിക്ക
 ന വർണ്ണനമാത്തതെന്നെ- ന്. സ-പക്ഷദോഷം.
 ൬. വിഷ്ണുവിഷ്ണു. ൭. കാണാമദമതം. ൮. ദോഷാ
 വിനോദ ദേവകൊല്ലകയാൽ മോക്ഷമണ്ണിടുന്നതിനാൽ.

ഞമാം ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നു വേറല്ല. വോചാരം
 സാ ഗണ്യാദികളാലും കാരണം ഭവിച്ചുവേ. കാര്യം
 കാണുകയാലും ചിന്ന നദാഃകണതിൻ ജനിക്കാട്ടും.
 കാരണരൂപമതാതും നിരിപ്പി. നാൽപോലു മാ മനസ്സു
 തപം. മേനമസത്താണിനം വേദോച്ഛാപ്താചിവണ്ണ
 മല്ലെങ്കിൽ. വേദിപ്പുപ്രാകൃതയമ്മമോടിരിപ്പോതിട്ട
 ന വാക്യേയാൽ. യുക്തിയിനാലും സസത്തായിതന്നു
 മുന്നെന്ന ചേറുവാക്കോലും കാര്യത്തിനാണു വേർചാടി
 ല്യാഴിക രണ്ടുമൊത്തതാകുന്നു. കാരണതന്തുവിൽ നി
 ന്നം ചെന്റുനന്നുതകണക്കുടേദം രാൻ-മേലുംപ്രാ
 ണാചാനാദികൾ ചോലമിതെന്നറിഞ്ഞു കൊള്ളേ
 ണം. സ-ഘോരീരതാം പ്പ്രവേശത്രതിചിത്തിനാ
 യുരയ്യാലഥവാ. ജീവനാചരാന്തപം തത്ത്വമസി
 ശ്രതി പരത്തിട്ടുനപ്പോം. ബ്രഹ്മത്തിൻ സൃഷ്ടി ത
 വതുജീവന്ദേറതെന്നു വന്നിട്ടുന്നതിനാൽ. രൻ ഹി
 തമാചരിയാഴിക മുതലാം ക്ഷോമാവണ്ണമെങ്കിൽ ന
 ഹി. ഔഷ്ട്യശ്രതി മുതലായതു കേദം മൂണ്ടിയോ
 തിട്ടുന്നതിനാൽ. അരിയും വബ്രഹ്മാധികതാ നീക്ക

൧. വാചാരം കേണം വികാരനാമഭാഷം മുത്തികേന്ദ്രോസത്യം എന്ന
 ശ്രുതിയിൽ. ൨. 'അസദേവേദമഗ്ര മൗസീക-എന്ന മന്തത്തിൽ. ൩. ന
 സ്സത്തിൻ അഭിനതം. ൪. ജീവന്തം. ൫. തർസ്സക്യാരദോ
 നപ്രാവിശേ' എന്ന തൈ-൨.

൬. 'ആരാമാ അരദേഹ്യം' എന്ന തുടങ്ങിയതു. ൭. ബ്ര
 ഹ്മസത്യം.

നിത്യ ഹിതമനുഷ്ഠിയാദ്വേഷം. കല്ലൊരുജാതി, ര
 ത്തം പാഷാണവുമായിട്ടുനപോൽ തന്നെ. ജീവപ്രാ
 ജ്ഞപ്പിരിവുകൾ ചേരുന്നതിനാൽ ചുവരുകകാറതി
 യില്ല. ൭. സൂചുത്താവിൽതന്നെ ഉപസാഹാരം
 രഥാനരഥയോഗം. എന്നും ശ്രുതിയാൽ ബ്രഹ്മത
 പരനാദൃശ്ശ് ഭോഷമിപ്പു ചാലിരഭേ. പരിനാമലരം
 പോൽ ബഹുശക്ത്യാ കർത്താപരൻ തന്നിച്ചുലകിൽ
 മേലും ദേവാദികൾ തോൻ കാരണമെന്നേ, പരത്തി
 ൽ വിലയം പോൽ. ൮. ഇതവിധ ക്രമംകെ ബ്രഹ്മ
 ത്തിന്നും കൊയ്യാതമനാ വികാരമെഴും. അപ്പേൽ ൮
 നിരവചനശ്രുതി കോപം വരുമാകിലില്ലയെന്നറിക.
 എന്തെന്നാൽ ശ്രുതിതന്നാൽ ബ്രഹ്മർചതുഷ്പാണ
 മോതിട്ടുന്നതിനാൽ. ഏകം പാദം ഹോയ്യാ ശ്രുതി
 പദത്തു ശുദ്ധാമൃതംഹിശബ്ദബലാൽ. സപ്താക്ഷരേ
 യാത്മാവിനു കേകണ്യേയങ്ങു കണ്ടിടും പോലും. ലോ
 കത്തിലിറുജാലക്കാരിൻ നിമിഷം വിചിത്രനോക്കാ
 ലും. പ്രതിപാദിതമാ ഭോഷം പ്രധാനമാദിഷ്ഠേയാ

൩. പുഷ്പമണി പരത്തെ ഭോഷമിട്ടു. ൪. രഥങ്ങളുമിട്ടു അരങ്ങളു
 മിട്ടു. ൫. തങ്ങളുടെ കാരണത്തിലല്ലാതെ ബ്രഹ്മത്തിൽ ചേരുന്നതു
 പോലെ. ൬. കടുകു ബ്രഹ്മത്തിൽ. ൭. കർമ്മമെന്നുള്ള രൂപത്തിൽ. ൮. ബ്ര
 ഹ്മനിരവചനമെന്നു പറയുന്ന ശ്രുതിമിശ്രോധം. ൯. ചതുഷ്പാണി- ന്നാ
 ലുപാദമുള്ളതു. ൧൦. കർമ്മബ്രഹ്മം പ്രപഞ്ചവും. ൧൧. ദന്നു പാദം.
 ൧൨. ശ്രുതിബലത്താൽ,

൧. അഭിനവവിധകാഴ്ചയാലും. ൨. ഉകർമ്മായ.

കമോയതിനാൽ. താനും ഭോഷാരോചം വേണ്ടുസ്സു
 ത് പകരഹാനി മുൻറീശി. ന്. സച്ഛക്രമം ശ
 ക്തികാളാത്തതു പരദേവതാശ്രമേച്ഛനാൽ. യഃ
 സച്ഛക്രമൻ സച്ഛക്രമേവം താൻ സച്ഛക്രമമെന്നാ
 ദി. അശ്രമശ്രമവാക്കുന്നും ശ്രമിയാല നകരണത
 രാലതല്ലെങ്കിൽ. പ്രത്യക്രമദിമുന്നമേലും സശ്ര
 നോത്യ കണ്ണനെന്നോത്താൽ. ൧൦. സൃഷ്ടിയുപയോഗ
 മുദ്രേണാനാകേന്ദ്രി നാലജ്ഞൻറയല്ലെങ്കിൽ. വേണ്ടി
 ല്ലലകപ്പിപ്പിപ്പാ വൈവല്യങ്ങളുംപിലാസസമം. ൧൧.
 ശ്രമൻ. നാട്ടുപോൽ ചേതനമതു തൻഹേതുതയുറ
 പ്പുപയ്യുന്നു. മേലും വേദിചമതനിട്ടുചദാവാം സമമാ
 സ്സാരണി. ൧൨. അതില്ല. എന്നായെന്നെനാൽ പ്രാണിക
 ല്ലയെ കർമ്മാനസാരസൃഷ്ടിയി. നാൽശ്രമി, ശീതകള
 ണിനായെ. തിനെദളിയപ്പടി പഠത്തിടുന്നതിനാൽ.
 സൃഷ്ടിയുച്ഛക്രമ കർമ്മശിവില്ലാ അതിപ്രകാരമല്ലെങ്കി
 ല്. തെറാപ്പു കന്ദദിദാവാൽ സംസാരത്തിനാതു
 ചേർച്ചയുള്ളതുതാൻ. ചേന്നേപ്പടി യുണ്ടാക്കീയാതാവെ
 ന്നായി വേദവാക്യതുപോൽ അന്തവുമാദിയുമില്ലെന്ന
 തളും കൊണ്ടു നതുവിശ്വീതയിലും. ൧൩. ഏവം ബ്ര
 ഘരം കാരണമൊയ്ക്കുള്ളേ നോറാ പഠത്തവെണ്ണതാ
 ന്. യകാരണാധർമ്മരോഷാ ചേരുന്നവയായ്യുതന്ന

൧. അനിന്ദിയതം ൨. ഇളകിയാണന്നതുപോലെ, ൩. വൈകുന്ത്യം,
 ൪. അനാദിചപംകൊണ്ടു, ൫. യഥാപുച്ഛകല്ലയൽ എന്ന ദിക്കിൽ, ൬. മാ
 യാവി:ദിഷ്ടകാരണബ്രഹ്മണിക് സർവ്വജ്ഞതാദി.

ശ്യാലും. ഉണ്ടായിത്തന്നു ചേരാതികയാലും സ്വാതന്ത്ര്യമേന്തിക്കുന്നില്ല. അന്യപ്രകാരം മൃഗീകര്യമാലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാലും. ഇവയെപ്പോലെയോ നന്നും വിഭാവനമെന്നുള്ള കാരണത്താലും. അനുചിതമെന്നു തോന്നുന്നതു നന്നായിത്തന്നുകാണേണം. ൧. ശുശ്രൂഷ പരിമേയങ്ങളിൽ നിന്നു മഹദ്ദീപ്തിമാർ ക്രമത്താലേ. പ്രാണകൃത്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു ജലജാലതു ചിത്തിനാം. ൨. ആദ്യമായി പരമാണു കടം കൊടുക്കിൽ കൊണ്ടിടാക്കി ലാഭിക്കാൻ. പ്രാണകാരിയേന്നു ദ്രോഷം കേന്ദ്രമേന്തിനോടെ തയക്കുകയില്ലാപാടും. കർമ്മാദായം, ജലമെന്നതിനാലും, സൃഷ്ടിയന്നിടിച്ചതിനാൽ. ഇല്ലാത്താൽ ചേർപ്പാ സംബന്ധംപോലെ നിത്യസംബന്ധം. ന്യായമെന്നു തരൂപങ്ങളിലൊപ്പിക്കാൻകൊടുക്കൽ കടം പടവും. തന്നു ചേർപ്പിനു സംബന്ധമെന്നു മരിക്കുന്ന നല്ലവരയ്ക്കുവാൽ കേടാം. എല്ലാത്തൊ

൧. സൃഷ്ടിയും, അറിയാം എന്നുള്ളതു, ൩. അർത്ഥം- അറിവു നന്നാൻ (സർവ്വജ്ഞാനം). ൪. പ്രാണക, പരമാണുകൾകിടുന്ന പരമാണുവേ അപേക്ഷിച്ചു. ൫. യതായ പ്രാണകവും ഭീഷ്മപരിമാണമില്ലാത്ത പ്രാണകകൾകിടുന്ന ഭീഷ്മപരിമാണമൊത്തന്നു പരിമാണമല്ലാത്ത പ്രാണകവും ഉണ്ടാകുന്നപോലെ- അല്ലെപ്രപഞ്ചംചിത്തികിടുന്ന അതെന്നു സാരം. ൬. പൂർണ്ണമം, ൭. അദ്ദേഹം, ൮. ക്രിയാഭാവം, ൯. സംയോഗസംബന്ധം.

ും പരാണസ്സുപദാവമതുമാറിടാതെ നിഷ്കകയാൽ-
 സ്തംബ്യാദിനിത്യമാമതുകൊണ്ടും പരമാണവാദമൊ
 ക്കിട. രൂപാദിയൊത്തിരിപ്പാല ഹനാത്തപാനിത്യ
 താദിയാമതുപോൽ. കാണകയാലപല ഹമുളോന്നി
 ല്ലാത്താനതെങ്കിലും ഭോഷം. അതിനാലും ശിഷ്യ
 റ്റാർ കൈക്കൊള്ളാത്തുള്ളതാകയാലുചിതിൽ. ഏറെ
 യുപേക്ഷാവയ്യാൻ തന്നെയോട്കൃതമു. മുകയുള്ളവ
 രാൽ. ൩. ഇതേമതുകത്ര തെത്തികപരമാണു
 ല്ലാപ്പുകൊള്ളുകിലും. ബെതലനത സമുദായാപ്രാ
 പ്തിവതം * കത്രാദിനിത്യതാബലതം. അന്യോന്യ
 ല്ലാദിദിക്കുപ്രാപ്തിപാനിനിയേകവന്നാകിൽ. അ
 ല്ലാ, മേയ്തൽ ചേപരമാത്രല്ല ത്തിക്കതന്നെ പൂർത്ത
 ണെ. കാരണമാകുന്നതിനാൽ ചേപ്പാൻ വേണാസപ
 തത്രാമത്ചേമാ. ചിന്ന തെതമാണവാകപ്പൂർത്തക
 ല്ലാലുചിട്ട കർത്തത. ഹേതുപസന്യാകമ്പോ
 ല്ലാ തിത്തവെതലന്റെരംറു പോകുന്നു. ~~...~~
 ും പരമാണുവന്നാലതേക കാലത്തുവേണമിതുമാ
 ക്കും. ~~...~~ കർശാദിബലാൽ
~~...~~ പുതന്യാദിനദിച്ഛിടുകയെന്ന

1. പരമാണുവന്നാൽ, ൨. മോശോഹയവന്നാൽ, ൩. സമുദായ
 ത്തിലുപേക്ഷാവയ്യാൽ, 4. തെതമാണവാതിന്റെ അനിത്യതാദി ബല
 ത്തിലും, 5. പരമാണുവന്നാൽ, 6. പൂർത്തകമ്പും സമരണകും കർത്തുമാലും
 കർശാദിബലാൽ, 7. പുതന്യാ, 8. തെതമാണുവന്നാൽ

രണ്ടിനമയോജ്യതാവായ്ക്കും. ഇവർ പക്ഷപ്പടിയെടു
 രുന്നാരം വി.മരദം വന്നിടായ്ക്കയാൽ കേടാമ. ചിര
 കാലമിരിപ്പിലുൾ ക്ഷണികമിരന്നാകിലും വതംദോ
 ഷം. അതിനാൽ മതമിതമ്പലം പവിണ്ണിലു മുണ്ണയു
 ടെതോന്നലാക്കുകയാൽ. താനുമനദ്രതമാമെന്നി
 ഒൻറ യനസ്തുനിദിനാന്തരത്തിങ്കൽ. കാണകകെ
 ണ്ടും ക്ഷണികതവരുകിപ്പിച്ചാത്തതിന്നു കാണത്തേ
 നപ്പുപദാത്മം കാല്യം ചെയകിലുദാസിനരായപുരു
 ഷക്കം. കാല്യങ്ങളൊക്കെയൊമെന്നതിനാലു മമസം
 ഗതം ഹിംസയാതമതം. ര. വിജ്ഞാനവാദിലൊ
 ല്ലും ബാഹ്യാത്മാദാവമൊത്തിടുന്നില്ല. എന്തെന്നാ
 ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിടുന്നതുനിമിത്തമായരിക. സ്വപ്നാ
 ദിപോലല ജാഗ്രല്പദാത്മംകൃത്യതമതെങ്കിലൊത്തീ
 ടാ. ഇവയുടെ വിലക്ഷണതാം നിമിത്തമായെന്നുക
 ണ്ടുകൊള്ളണം. ബാഹ്യാത്മമില്ലയാത്തതുനിമിത്ത
 മാസ്താസനായ്ക്കമില്ലെന്നു തന്ത്രലയവിജ്ഞാനത്തിൻക്ഷ
 ണികതരംഭം നവാഴ സനാശ്രയതാം സർവ്വപ്രകാ
 മവും വൈ നാരിക പക്ഷത്തിലനുപപത്തിയെഴും.

൧. വിനാശം-വിധയം. ൨. ആകാശത്തിലും- അന്ധിതപ്രപീ
 തി. ൩. അബലം. ൪. ബുദ്ധമതം. ൫. ബാഹ്യാപദാത്മമില്ലെന്നുള്ള
 ത്ത. ൬. ആലയവിജ്ഞാനമെന്നും പ്രവൃത്തിവിജ്ഞാനമെന്നും രണ്ടുണ്ടു.
 ൭. വംസനാശ്രയത്വം.
 ൮. നാസ്തികമതത്തിൽ അഭ്യന്തരത്വം.

നോക്കൂതാനു മനസ്മാനു നാലാമതു നിമിത്തമു
 ത്രാജ്യം. ൫. മൂത്തമ്ബരർചൊല്ലൊക്കാനുദാസ്യ
 ചനാസ്തിയെ നമൊരു കാലം. ഒരു യമിവിചിത്രാ
 ന്നും വിതലധർമ്മം ഭവിച്ചിടാത്തതിനാൽ. ഇവർ
 കൊള്ളുപടി ജീവൻ ശരീരസമനാനു വന്നിട്ടുണ
 രം മോന്തം തിമാതമാവിനു ശരീരം നിറഞ്ഞിരി
 പ്പാക. ദോരകൃമമാല്ലു നന്മാമാ പോലെ രവികാ
 സവും വരുന്നതിനാൽ. വേണ്ടില്ലെന്നു ലൊകിച്ചു
 വേലധിയാ തൃപ്തി തിയാദിവരലാലേ. അന്ത്യവിമോ
 ക്ഷാദാസ്ഥതിലൊരു ദേവമെന്നിയെ നിവർണ്ണകയാ
 ണ്. നിത്യതപമാദിമദ്ധ്യമപരി. ൦ നത്തിന്നമെന്നു വ
 ന്നിടവേ. വൃദ്ധിഗ്രാസമതില്ലാത്തല്ലെന്നു. ൫. വി
 ശേഷമതു മൂലം. സന്ദഗതമതശന്നാശായ. ഹതമത
 മിതുമുചേകൃമരിയേണം. ൩. ഇന്ദ്രൻ പ്രധാ
 നചുരുചാധിഷ്ഠാനതയാനിമിത്തമാണെന്നു. മാത്രം
 പാരിടിപ്പു പ്രാമാണികതാനിമിത്തമാതിട്ട്. ഒത്തി
 ടാഴികയാലും പ്രധാനചുരുചേരപരൽ സംബന്ധം.
 മേലുചയാഷ്ടാനാ ഹനുപപത്തിയിനാലും വരുന്നത
 ല്ലിതി. ചുരുചൻ നേത്രാദികളും കരണങ്ങളിനാ

൨. ദിഗംബരൻ. ൩. ചുരുചൻ. ൪. വിവിവ. ൫. അവയവമു
 മേ. ൩. വികാരാദിവരുന്നതിനാൽ. ൭. വലിപ്പമേറേപ്പം. ൮. പ്ര
 കൃതിചുരുചാധിഷ്ഠാനമതിട്ടുനിമിത്തകാരണമെന്നു.
 ൯. നാസ്തികമതത്തിൽ അന്ത്യഗൃത വരും. ൧൦. ദിഗംബരൻ.

രണ്ടാലമൃതസ്യേതസ്യോല്ലതൃസംഭവത്താലും. ഒരു
 സംഭവശബ്ദത്തിനു ശൗണതാം ബ്രഹ്മശബ്ദമതി
 നൊപ്പം. അന്നം ബ്രഹ്മശബ്ദാദിയിലെന്തിരുകകള
 ബദ്ധമേതാനം. നയേ നാശ്രം ശ്രംതസ്യോദിത്യാദി
 കളാലമിപ്രപഞ്ചം. ബ്രഹ്മശബ്ദമതിനായാലും
 പ്രതിഷ്ഠകോപ്പിതം നെരനിയപ്പിതം തേൽ. ലോക
 ത്തിലെമ്പോഴും ബ്രഹ്മശബ്ദം തോതിമിത്യായു
 കള. എപ്പോഴും തോതിമിത്യായു ബ്രഹ്മശബ്ദം വന്നിടുന്ന
 റിക. ൧- ഇമാദാകാരത്തിൽ ജനനം ബ്രഹ്മശബ്ദം
 നിന്നു ചൊല്ലാലേ. വിചിത്രായമാം വായുവിനാട
 യല്ലതീ ചാഞ്ഞതായ്ക്കാണു. ൨- സതീനല്ലതീവ
 രാതന്നേ കാരണമെന്നിചൊക്കാത്തു. ൩- തോതിനി
 ല്ലാജനിമേതുവിതെന്നൊല്ലാ വേദവാക്കു കേൾക്ക
 നു. ൪- തേജസ്സു വായുരൂപബ്രഹ്മശബ്ദത്തിൽനിന്നു
 സാഭവിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ശ്രതി പരോപോരഗ്നി

൩. ഇമാദാകാരം ദേശാദിവാക്കു. ൪. അ(വസാന) നമുഖവനെ
 നു. ൫. ഒരു ജാതി വെണ്ണവരായ അയ്യങ്കാരമാർ തുടങ്ങിയ രാ
 മംഭരജാലാപ്തമകൾ. ൬. ഇന്നകാരണം (കേവലം) മേധവക്ര
 മി. ൭. ചതുർവൃന്ദമായി നില്ക്കുന്നവർ. ൮. സകല വേദാന്തവി
 രോധം ദൃഢമായും. ൯. ദേവസംഗ്രഹം (പ്രചാരം). ൧൦. നാരവേ
 ല്ലരാത്രവതം.
 ൧൧. അപയഥമില്ലാത്തതിന്നു.

വിതീർന്നു ചരഞ്ഞു കാണുകയാൽ. ര- അപ്പുകൾ
 തേ രജാവചിനബ്രഹ്മണീന സദ്രചിച്ഛവയാം
 രജാശേരപ ഇതിശ്രുതി ബചത്തിനാ ലെന്നകണ്ടു
 കൊള്ളേണാം. മ- ആയപ്പകളിന്നംചെയ്തേന്നേടം പൂ
 സ്ഥിയാകുമന്നം, കേരം. രജാധികാരാൽ രൂപശ്ര
 വണാ, രേഖ്യേച്ഛമചിയെന്ന തൊട്ടതിനാൽ. ന-
 അപ്പുറനെല്ലാമുണ്ടാക്കുന്നതല്ലാമി ദാവ(തല്ലിംഗാൽ)
 യറിയിപ്പാൽ. മേലും വികാര ചയ്യാലോചനയാൽ
 സസ്യ കാൽകരനാട്ടൻ. റ- ഇന്ദ്രഷ്ടിരീതിയിന്നം
 റോരേ വിചരിതമായ് ലയത്തിന്റെ- ക്രമമൊടവ
 തായ്ക്കുന്നിടകൂട്ടനുവെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും- പ-ആത്
 മകാശങ്ങളടയിട ബുദ്ധി മനസ്സുകൾ മുറഞ്ഞു ജനി
 പചറു- തല്ലിംഗത്താലെന്നാലില്ലാകുമവാക്കതെന്നി
 യ ഉവിശേഷാൽ. റ്- സ്ഥാവരജംഗമദേഹങ്ങള
 ലിൽ മുഖ്യം ജന്മമൃത്യ ശബ്ദങ്ങൾ- ദേഹത്തെക്കൂ
 ലച്ഛാസാൽ" ജീവനില്യചചാരമാത്രമാ മിവകൾ-
 ട- ജീവൻ ജനിപ്പതില്ലാശ്രുതിയിൽ ചൊല്ലാത്തു

1. വായുവികർന്നിന്നസിയെന്നിങ്ങിനെ. 2. രേഖോദ്ധവമട
 ണ്ണ. 3. അഗ്നിയികർന്നിന്ന മല്ല (കർ) എന്ന ശ്രുതിയാക. 4. പ്ര
 കരണാൽ. 5. അപ്പുകളിട്നിന്നം പൂഥിവിയെന്നതുകണ്ടിയതിനാൽ.
 6. എല്ലാകാര്യമുണ്ടാകുന്നവൻ. 7. വിശേഷമില്ലായ്ക. 8. ദേ
 ണ്ണാൽ.

ചുമ്പ്പോലെ- നിത്യതം കൊണ്ടും മേൽ 'സൈഷ
 മാനജ' മുഖശ്രുതികളാലും- ൧൧- നിത്യതമജ
 ന്നൃതം മുതലായതുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവാത്മാ- നി
 ത്യാജ്ഞാനാത്മകന്നെന്റ ച്യ കൊള്ളേണ്ടതായിരിക്ക
 ന്നു- ൧൨- ദേഹം തൃജിക്കനാകാദികളിൽ ചോവുക
 തിരിച്ചുവന്നിടുക- ഇവ കൌഷീതകിമുതലാംശ്രുതി
 യിൽ കേറിക്കൊന്നിമിത്ത മനാജീവൻ- ൧൨൯൯൧൧
 ണാഗമനങ്ങളെ തന്നോടുള്ള ചേർച്ചയാലുമാണു അണ
 വല്ലങ്ങിനെ കേറിക്കൊണ്ടെന്നാലല്ല പരപ്രകരണ
 ണ്ണാൽ- അണവചന ണ്ണാൽ ശ്രുതിയിൽ രതമനാ
 റം കണക്കുചൊല്ലാൽമേൽ- അണാജീവൻ തെററി
 ല്ലാ ചന്ദനമൊപ്പം പരപ്പുകണ്ടിട്ടു- ചന്ദനമതിൻ
 പ്രദേശസ്ഥിതി വൈഷമ്യമായിവണ്ണമല്ലെന്നാൽ- തെ
 ററില്ലൊരിടംഘടിമീതിശ്രുതിയൽജീവ ച്യങ്ങികൊ
 ള്ളകയാൽ- ചൈതന്യ ഗുണത്താലോജീവൻ ദേഹം
 നിറഞ്ഞിരിപ്പാകാം- 'ലോകേദീപസ്ഥിതിയുംപ്രകാ
 ശവും ചോലെകണ്ടുകൊള്ളേണം- വേർപാടു ഗന്ധ
 മൊപ്പാമതുപോൽ കാട്ടിടുക മൂവുമായ്' വേദം- വേറി
 ടുപദേശാൽ 'ദ്രാസ്യപണ്ണ' മുതലായിട്ടന്ന മന്ത്ര

൧. ശ്രുതിയിൽസവാഘകയെന്നാണു. ('സൈഷമാശേഷി' എന്നു
 സി. കൊമുദിപ്രകാരം പുരണാർമ്മം ചേർത്തു), ൨. വരണ. ൩. വാചഃ
 ശരതഭാഗസ്യ ശതയാകുലിതസ്യ എന്നുജതിക. ൪. വർണ്ണം.
 ൧. ദേശേണിത്യന്ന ദൂരംചെയ്തു ചാനിടുന്നതുപോലെ, എന്നു

ത്തിൽ- ഇശ്ശങ്കകൾക്കെററണതാദി ഹയന്തമിന്ദ്രിയ ഗുണാനുസാരത്താൽ- അങ്ങ പരിമാണച്ചൊല്ലാമുപാധി ഗുണസാരതാ രജനൈനോണം- ആത്മപമുള്ള നാളിതിനിവിപ്പിനാൽ ഭോഷമില്ല ശാസ്ത്രത്താൽ- രചംസ്കു ചാദിചോലെയുള്ളന്തരജ്ഞ സുവ്യക്തിയോഗ മായുണവ്യിൽ- കൊള്ളായ്യിലേവമല്ലാനേരത്തും വസ്തുവ ബ്ബേ ഖബ്ബികളാം- അല്ലെങ്കിൽ വേറു നിയമം കൊറുക ന്യമനംചോല ഭാനഭാനങ്ങൾ- ൧൩- കത്താവ ജീവനാകും ധയേജേത മുതലായതിൻ പ്രമാണതയാൽ- മേലുതക്രിയയിൽ ജീവന്റെ പ്രവിഹാരോചദേശമതിനാലും- കമനോചാദാനത്താൽചോലും പ്രാണങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചെന്നായ്- ക്രിയയിൽ കർത്തവ്യച്ചൊൽ നിമിത്തവും ജീവനാണു കർമ്മാവ്- അല്ലെന്നാൽ കർത്തവ്യ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനു വൈചരിത്രമെഴും- ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ നിയമാഭാവം ജ്ഞാനമൊപ്പമോക്കേണം- ശക്തി വിചരീതഭാവം വായ്ക്കു

ഭാവം. ൨. അന്തഃകരണ വിശിഷ്ടതപാകം. ൩. അജ്ഞ- ഭാഗ്യപരൻ
 ൪. വീഴ്ചാദി ബാല്യത്തിലുള്ളതെന്ന യോഗ്യതയിൽ ചെമിപ്പട്ടംപോലെ.
 ൫. ലാഭാലാഭങ്ങൾ. ൬. മനസ്സു എങ്ങിനെയോ അതുപോലെ അമാനവും ഭാനവും- ഭാണം- പ്രതീതി- ഭോനകം. ൭. യജിപണം
 ൮. തുടങ്ങിയതിൽ. ൯. വിഹാരം- സഞ്ചാരം.
 ൧൦. കർമ്മപ്രകാരം അറിയിക്കുന്നതിനു വിചരീതഭാവം വായ്ക്കു

ന്നതിനാലുമല്ല കേന്ദ്രീയീ ജീവന സമധി കർത്തൃ
 രപോലുംപോം ന്നേതരത്തിനിയുചേരാ- ൧൦- വാ
 ചിദൃതലായതോടേ തച്ചൻ കർത്താവ തരറ കർത്താ
 പോൽ- ജീവനിരുത്യാപനാകും കേരണാദികളോ തെ
 തേ വെടിഞ്ഞഥ മേൽ- ൧൧- ഹേവനേയ സാധുക
 മ്മം ചെല്ലവനെകീഴയക്കുമെന്നാകും- ശ്രീ വിയാലീ
 ശ്ര(പ്രചേക്ഷം)ജെന്നം കർത്തൃതപം ജീവനെനു വരവോ
 ക്കും- ഈശ്വരനാനാദിജീവത്തൊഴി ത്തൊട്ടു ചമയ്ക്കലാ
 ദിയുടയവനാം- ത്വവിഹിതാനിഷിദ്ധക്രിയ പശ്യാകാ
 ജ്ഞാനാദിവിൻറസിദ്ധിക്കായ് - ൧൩- ജീവൻ ശ്രേ
 ഫമാംശവിധൻ ഹസോന്നേപച്ഛുച്യുനിതിതൊട്ടു ചൊല്ല
 കയാൽ- നദാശക്തിതവാദിയെല്ലാം സഞ്ജനാസ്ത്വവി
 ധമൊട്ടു ശാഖച്ചൊൽ- പരമാംശമാണജീവാൻ ബ്ര
 ഹ്മ ചതുഷ്യാത്ത്വ മന്ത്രവണ്ണാവും- മേലും ബ്രഹ്മമാംശ
 ത്വപം ഭദ്രവൽഗീതയിൽ നിന്നച്ചിടുന്നപ്പോൾ- ജീവ
 ന്റുപോൽ പരമാത്മാവല്ലാട്ടുച്ഛ്യാ ത്തചാദിസദൃശന

൧. ബുദ്ധിക്ലിപ്തമല്ല. ൨. വേറെന്നിന. ൩. ഇന്ദ്രിയങ്ങളോടൊത്തു
 കർത്താവും അവയോടുകൂടാതെ അകർത്താവും. ൪. ഇവൻതന്നെ. ൫. വി
 ധിച്ചതും നിഷേധിച്ചതും ആയതിയാ.

൬. സാക്ഷാലംശമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അർത്ഥനെന്ന പോലത്തവനെ
 ന്ന സാരം. ൭. ആത്മാ (അവന) ന്നപച്ഛുച്യനെനു ത്തൊട്ടു. ൮. ബ്ര
 ഹ്മദാശാസ്ത്രമനുസാര്യമേവമേകിതയാ എന്നതിൽ. ൯. മരമവം
 മതാജീവലേശമെ എന്നതിൽ. ൧൦. സൃഷ്ടിച്ചുവാറാദിപോലത്തേവൻ. ൧൧. ജീ

നി. ഭഗവദ്ഗ്യാസമുഖന്മാർമാരെൻലിച്ചുത ഇതിന്നു
 രിപ്പവരം. ദേഹത്തോടേകതപം ചേന്നിടലാൽ വി
 ഡിനിഷേധമടുകുന്നു. ആത്മാവിനു സൃഷ്ടാഭിജ്ഞാതി
 സ്സെന്നതു കണക്കു കാണേണം. * അവിളതപാൽ സു
 ഖദുഃഖാദികളുടെ സൗകർഷ്യമില്ലല്ല 'വവന'. ചരനക്ക
 യാദാസൻ താൻ ജീവൻ ജലസൃഷ്ടികാരി തുല്യതയാ
 ള്. ബഹുമാന്മാരും മനുസംഘം തുല്യമായി
 രിക്കുമ്പോൾ. അന്യമതേജിവന്മാരുടെ വിളതയിനാ
 ലദൃഷ്ടനിയമമെഴു. ഇഹാഭിപ്രായാദികളിൽ കൂടെ
 ഡിവണ്ണമുഖസ്ഥവരം. ഇതു ദേഹാവക്കുദാലെ
 ന്നാലതി. അവിടവിടയെഴിച്ചു. ൧൭- ഹരിഃ.

രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ പഞ്ചമഹാഭൂതജീവശ്ര
 തി വിരോധപരിഹാരമെന്ന മൃന്നാം പാദം വീണ്.

ഹരിഃ- ഇന്ദ്രയാന്ദവിനെല്ലാലോകങ്ങളുമെന്നു
 രച്ചിടുംപോലെ. ഉണ്ടായിപ്പ്രാണന്മാർ ജനശ്രുതി
 ഗൗണിയില്ലാതാക്കാത്തത് - അപ്പഞ്ച മഹാഭൂതങ്ങ
 കെ മുൻ 'ഭായത' ഇതിശ്രുതം വാക്യം 'ഉപചരിത
 മല്ലയാത്തതുപോലെ പ്രാണങ്ങളിൽ ഗണിച്ചിടുക -
 വാക്യേജോമയിയെന്നും ശ്രുതിയാൽ വാഗിന്ദിയ

തിവാചകം- ജീവന്മാർക്കെന്നുസാരം. * വിളവല്ലാത്തതുകൊണ്ടു പന്ത്രേ
 ര സുഖദുഃഖാദികളല്ലയില്ല.

൧. ഉൾപ്പെടുകയാൽ (അന്യമതേജികയാൽ).
 ൨. ഗൗണം.

പ്രകാശിതം. തേജോജന്മപ്രകാശം നിമിത്ത
 മം ബ്രഹ്മാണന്ദം പ്രാണന്ദം -മ- സപ്ത
 പ്രാണാഞ്ചലീനന്ദാകനൈവ വേദപ്രകാശം-
 ഇന്ദ്രിയമേധിവാൽ മേൽ ശ്രീഷ്ണോഃ സപ്തവൈ
 ശ്രോതി ചൈവപ്രാപ്തം - എന്നാലിതേവമസ്മാ കൈ കാൽ
 ഇദം ശ്രീശ്ലോകമേവ പതിനൊന്നായ് - വാക്കോടന്തഃ
 കരണാമേവം ചൈവ ചൈവപ്രാണാഞ്ചലീനന്ദാകനൈവ
 സപ്തപ്രാണാഞ്ചലീനന്ദാകനൈവ മരീചിപ്രാ
 ണം കാണാണത് - മുഖ്യപ്രാണൻ താനും മറ്റുച
 പ്രാണൻ. സപ്തപ്രാണൻ. സപ്തപ്രാണൻ. സപ്തപ്രാണൻ.
 പ്രാണൻ താൻ ബ്രഹ്മത്തിൻ നാലാം (കാൽ) പ
 രാജ്യവൽ സദാതീതി - ചക്ഷുസ്സാദികളോടും.
 പ്രാണൻ സപാതശ്രമണിയുപകരണം - ജീവ
 നവയോടൊന്നിച്ചുള്ള പദേശം നിമിത്തമായിട്ട്.
 വിഷയാഭാവമതാം കേടില്ലാപ്രാണനെന്നിന്ദ്രിയ
 തപത്താൽ. ഞാൻ തന്നെപ്പഞ്ചവിധം വിഭജിച്ചെ
 ന്നാദിവേദവാക്കത്രേപോൽ. ഞ്ഞാകരണം നാലായ്

൧. തേജസ്സികൾ നിന്നുണ്ടായതെന്നുള്ള. ൨. ബ്രഹ്മത്തിങ്കേന്നു മന
 ചവ. ൩. അച്ചിപ്പുഴവ. ൪. ദേശ്യം. ൫. സപ്തദേശത്തുള്ളവ. ൬. ഇ
 ശ്രീയന്തോ. ൭. ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നുണ്ടായവൻ. ൮. വായുവും ക്രിയ
 യും. ൯. സപാതശ്രമണിയെ - (ഉപകരണം മാത്രം)
 ൧൦. പ്രാണസംവാദം മുഖ്യമായ സമയത്തു (ശ്രീതിയിൽ) ൧൧. കര

ചൊല്ലപ്പെട്ടവതു കണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടോ. പ്രാണാപാ
 നന്യാനോ ദാനസമാനാ പ്രവൃത്തിയാച്ഛ് പ്രാണ
 ന്- ൭- അന്യപ്രാണൻ പോലെ സൗര രക്ഷപരി
 ഛേദവാനറിഞ്ഞിട്ടുക- മുഖ്യപ്രാണൻ, വിഭവധിയിലെ
 വികനാധ്യാത്മികൻ പരിമലിനൻ. ൩- വാഗാദിയ
 ഗ്നി മുതലാമളിമാനിനിദേവതയ്ക്കിപ്പിട്ടമാം- വാ
 ഛായഗ്നി, മുഖം കരയേറിയിത്തന്നാദിയ ഇറങ്ങിട
 ലാൽ. ശ്രീശബ്ദബലാൽ ജീവൻ മുഖമായ രക്ഷാ
 ദിമാനി സംബന്ധം. ഇവനേ ദോഷ്യത്വത്താൽ
 നിത്യതയദിമാനി ദേവതയ്ക്കാകാ. ൭- ശ്രേഷ്ഠപ്രാണ
 മൊഴിച്ചിട്ടൊല്ലുന്നവ യിന്ദ്രിയങ്ങൾ വേദോക്ത്യാ-
 ണ്ണപ്പടിയവർ വാക്കോടു ചൊന്നെന്നു തുടർന്നുള്ള ഭേ
 ദിവചനാമ്യ. വാഗാദിയറങ്ങിടവേയാത മുഖ്യപ്രാ
 ണനന്ദിണാണെന്നായ്- മുഖ്യൻപോലിതപ്രാണ
 ണ്ണരാകു വിചക്ഷണത്വമായ് ഭേദം- ൮- ഇതരന്ന
 നാ മത്രപ്രാണാകരണം നദേവതൈകൃത ശ്രുതി
 യാൽ. മാംസാദിദൃമിജം, തേജോബുദ്ധി കായ്
 മോക്, ശബ്ദബലം. ഭൂമിജമാംസാദികളുടെ യാധി
 ക്യാലാകെയപ്പറച്ചിഖരി. വീ. ൩. തദോദിച്ചാല്ല

ണം (ഇന്ദ്രിയം) അല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു്. ൩. സൂക്ഷ്മത. ൪. ഇന്ദ്രിയ
 ണ്ണർക്കും അവയുടെ അഭിമാനി ദേവതകൾക്കും. വാഗാദിയം നദി
 യാകുമ്പോൾ

൧. ഇംശപരത തന്നെ, ൨. നമത്രപ്രവൃദ്ധസ്ഥാപനം, ൩. സേ
 യം ദേവതൈകൃത (ഇം ദേവതയിങ്കിച്ഛ). ൪. ശ്രുതിപ്രമാണവഴിക്ക്.

ശ്രീയായസമാധി മംഗലം കാഞ്ചി. ന്- ഹരി: ദം-
ഇതി നീലകണ്ഠീയബ്രഹ്മമീമാംസാഭാഷാപുത്തിയിൽ
അവിരോധാപ്യം രണ്ടാമദ്ധ്യായം തീർന്നു.

ഹരി: ലോക (ദേഹ) നരമടയുന്യോരം ജീ
വന ഭൂഷാപ്രഭൃതസൃഷ്ടി (അർത്ഥ) നഗരണൈ:
ചേഷ്ഠിതനാൽ ചോകുന്തു പ്ര ഹ്ലോത്തര ഭംഗ
അനാൽ ശ്രതിയിൽ. കരണയാം യോഷാഗ്നയില
പുക്കൾ ഗർഭമാം സമാകമനേടം- ഹേതേജോബ
ന്നാന്തകതാ മൃചം ചേരിപ്പയാകിലച്ഛബ്ദം. തെറ്റി
ല്ലാ, ഭൂഷാപ്രഭൃതവഹാരന്യായമു ദേഹദൈവൽ-
പരമബ്ബാഹുപ്രകാണകകൊണ്ടതു മൃ ഹ്ലപ്രക
ണാത്മമാർത്ഥം. പ്രാണൻ, ചോമാന്മാവെരതുട
രുണാനന്ദം ശ്രതി പ്രമാണാലും പ്രാണാശ്രയമാം
ഹൃതാനന്ദമാതൃപ്പന്റെ ചോഷ കിട്ടുന്നു. അ
ഗ്നിയെടയനു വാകുണാദിശ്രതിയാ ലിവണ്ണമല്ലേ
ൽ നന്. ന.ശ്രയാദദേവതാഗതിയുപചാരാലു ചെ
തുതിക്കുറച്ചിൽ മന്ദി. പ്രഥമാഗ്നിലച്ഛ്രവണാദോ

൧. അദ്വൈതം പറയുന്നു, ൩. കൃത്യം (സമുദായം). ൨. ച
രണപ്രദം. ൩. ചോദ്യോത്തരം കാണുകയാൽ. ൪. അഞ്ചാമത്തെ
യോജിപ്പിച്ചായിരിക്കുന്ന ഭഗീഷിക് ഹേ. ദേഹോബ്ബാപ്രഭൃത
തം. ൫. ഹൃദയമനു ന്യായമെന്നു ചോല്ലെ, ൫. അപ്പിന്റെ ആ
ധിപ്യം. ൬. അടയാലപ്പട്ടുരുമാൻ വെട്ടി.

൭. ഇതരഭൂതം, ൮. ഇങ്ങിനെയല്ല, ൯. അധിഷ്ഠാദേവതയിങ്ക
ലുണ്ടാകും (പയ:) ഗമനം. ൧൦. ഉപമാർകരവു വഴിയാണ്.

വാചല്ലേവമെങ്കിൽ ദോഷം നേ- ആയപ്പകളേ ഓ
 ക്ഷണയാൽ ശ്ര ശുദ്ധവാക്യരൂപി ലോകകേയാൽ-
 ശ്രതിയിൽ ജീവൻ കേരകാശികയാൽ ഹൃ ഹൃതവ
 സ്തു പഗമനമൊക്കിലേൽ- തെറ്റില്ലി ഹൃഷ്ടാപൃത്താ
 ദികാരിണാം സംസ്കൃതിപ്ര (തീതിയിനാൽ) മാണ
 ത്താൽ- രാദേവാനാമനമിതെന്നും ശ്രതിദൃത്യദോ
 വചാത്രത്താൽ- ദേവാനതപമനാത്മതയാൽ ഗൗ
 ണം കർമ്മകരകൃഷ്ടാലൈ- വേദം കാണിക്കന്ത്ര
 "യോന്യാം, നസവേദ പശു" വിതെന്നായി- മ-
 സ്വപ്തോഃദൃശമതായ്ചെന്ത ചുണ്ണനാശം വരുമ്പൊ
 ഴ്വവിടന്ത്- കളുക്കന്താരസഞ്ചിതമൊത്തിങ്ങു വരും
 ചോകലിനാ നേ ഹർമ്മരിവായ്- പ്രത്യക്ഷശ്രതിയാ
 ലും ക്ഷീണോഃപൃണ്യേതി ശീതയാലുമിതാം- തദ്ദൃഹഹേ
 ത്യാദിയിനാലാചാരാലാ ഹഗരിർന വാസനയാൽ
 (സഞ്ചിതത്)- ഏന്നാകിലല്ല കാണക ഹൃചരണ
 ശ്രതിയനുശയോചലക്ഷണമാം- അതുകൊണ്ടു ദോ
 ഷമില്ലെന്നും കാർഷ്ണാജിനിമുനിക്കഭിപ്രായം- ലക്ഷ
 ണയാ സഞ്ചിതമൊപ്പക്കൊരുകിൽ "ശ്രൗതമാ"

൧. ഇ.പു. ൩. ശ്രദ്ധാശബ്ദാർത്ഥം പരയക്. ൭. ഹോമി. ൧. ൮. ചോകീ
 ന്. യാഗംതാനം വാപീകൃപം മതലായതു കേയുന്നവർക്. ൧൦. സ്വപ്താര
 ഹണം. ൧൧. അനുഭവിയുത്തൊഴിച്ചു. ൧൨. നേരേ വിപരീതമായിട്ട്
 ൧൩. അഗമനം. ൧൪. ചരണശ്രതിയനുശയഞ്ജ അറിയിക്കുന്ന
 കർമ്മം.

(൩൯)

യ ചരണാത്ഥം. ശീലം വിദ്യാ" നതംകൃതം വരുമെ
 ന്നാലതില്ല കർമ്മത്തിൻ. ആചാരാചേക്ഷതപാൽ ത്ര
 ഭ്രമിതം ഹരോധിയന വേദ ഇതി- ബാദരിചരണ
 പത്തോൽ ദൃഷ്ടത സൃഷ്ടതങ്ങൾ തന്നെയാക്കുന്നു-
 [സാക്ഷാൽ സിദ്ധാന്തമിതേ പക്ഷമറിഞ്ഞിട്ടുക വേ
 ണുതാകുന്നു.] ൨- ഇവാനോ ചത്തുചോവോരൊക്കെ
 ചുറ്റുന്നെടത്തൊടു ഒന്നായ്- ഒരുചോൽ തന്നെ
 യ നനിഷ്ഠാദികാരികൾക്കും ശ്രവിപ്പ ഗതിയെന്നാ
 ല്- അല്ലേവായമ ലോകത്തിൽ ദുഃഖാപ്പട്ടു പോകുവ
 രവാകം- ദുഷ്ടകർമ്മ ഗതിശ്രവണത്താൽ ന രചി
 കേതസേയമോക്കിയതിൽ- സൂതികാരന്മാർ ദൃഷ്ടതി
 കൾക്കാക്കുരകം പറഞ്ഞു കാണുന്നു- മേലും ഒരേരവ
 മുഖമായിവർ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു സപ്തനരകങ്ങൾ. അ
 ണ്ടെല്ലാമേയെന്നടയല്ലുകുരുതയാൽ വിരോധമുണ്ടാ
 കാ- വിദ്യാകർമ്മങ്ങളെ ഗതി ചേറ്റുനിലാരംതൊ
 നചാനേയം. ചാക ജനിക്കയടിയ്ക്കിയെന്നും മൂ
 ന്നാം വഴിക്കു ദുഷ്ടകർമ്മ- അപ്പടി കാണുകയാലില്ലാ
 തിസംഖ്യക്കു നിയമ മമന്നി, വരും- ലോകേസ്മൽ

൧. ആചാരമിനനെ. ൨. വേദം ഹരോധിയല്ലയെന്നതിനാ
 ക്. ൩. പാപികൾക്കും. ൪. കറോപനിയ്ക്കുക. ൫. ചന്ദ്രബാരംദിഷ്ടി
 തിക്കയാൽ. ൬. അന്യരോട് പാപികൾക്കില്ല. ൭. ഇല്ലാത്തതും വരും.

ജീവൻ- ന- ഹരിഃ- മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ ജീവന്റെ
(ഗത്യാഗതി) ചോദനവരവായി വൈരാഗ്യനിരൂപ
ണമെന്ന ഉപാദേശം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ജാഗ്രത്സുപ്തസന്ധിക്കണ്ടാം സപ്ത
പ്രപഞ്ചം സർഗ്ഗമത് - പരമാത്മം "മേൽ രഥ രഥ
ഭയാനങ്ങളെ വഴിച്ചമപ്പിതെന്നു ക്കി" - കാമം കാമം
നിർമ്മിപ്പവനായുതഷൻ ചരിപ്പിതെന്നാകം- ചി.ച
ശാഖകളി സ്ഥാനേനിർമ്മാതാ ജീവനെന്നു കാണുന്നു.
പുത്രാദികാമമങ്ങളുളവ പകർത്തിക്കയതുതന്നെയിന
തയാൽ- "ഇശ്ശങ്കകൾതെറ്റൊരാമിത്യാതാൻ സപ
പ്തപ്രപഞ്ചമെന്നാൽ. മദിക്കാലറിമിത്ത ഭവാ
ബാധങ്ങൾതൂങ്ങിയുളതായിട്ടും- എല്ലാവിധസത്യ
പദാർത്ഥങ്ങളെ ധർമ്മത്തൊടിക്കൊണ്ടു"- മി.
ത്യാസപ്തംഭാവിഷ്യാനിഷ്ഠം മുണ്ടിടുന്നതാരുന്നു-
എന്നോതുത സപ്താധ്യായജ്ഞാർവദേവേകപ്രമേ
ണത്താൽ- ദേഹാന്തഃകരണൈക്യാധ്യാ സാലാനന്ദ
മാദിജീവനും- ഒളിവാതയിനാൽ ബന്ധഭ്രമങ്ങളിവ
നാം പരന്റെഭാവനയാൽ. ശബ്ദപ്രതിനാശത്തി

പു ആപജ്ഞാജീവഃസ്വപിശ്ചാസിസപ്തമേ'

പ. സൃഷ്ടി. വ. കർമ്മവിന്റെ ഇഹകർമ്മിനമാവു എന്നുള്ളതിനർ
പ്പ. ന. ദീപ, കാലം, കാരണം, ഉണ്ടാകുക, നാശം മുഖമായിട്ടുള്ള, പ.
സ്വപ്നം മിശ്രയും വരാൻപോകുന്ന ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ കാണിപ്പുന്നതു

കുൽ ജ്ഞാനാനന്ദാദിവിദ്വാനുരോദിച്ചു. ദേഹമെത്താഴ്ന്നു
 ചേപ്പിലോജ്ഞാ എന്നെഞ്ചെർച്ചാദിമരവ വായ്ക്കുന്നു -
 ൧- സ്വപ്നമരവായ സുഷുപ്തിർനാഡിയിലാം ഏദീച
 രജൽ മേലിതുപോൽ- ജീവനന്തർഹൃദയേ, ചെടി
 തരീത്യാദിയാശ്രുതിച്ചൊല്ലാൽ- പ്രാജ്ഞാനാവി
 ക്കേനം ജീവനതിനുചമാമേനമു തദാ- അവന
 ച്ചോരം പ്രതിബോധികനെ എന്നറിനാൽ, നാശ
 ത്തിയറിയാത്തതാം - ൨- ചെറുതു തീർക്കുകയോക്കുക
 ഹവേദാച്ചാൽ ചവിഡിയിവറയാലൊക്കെ- ജീവൻ
 തലനാറം ത്രെങ്ങിയവൻ താനന്തന്നുചെന്നു ക
 ണിടുക - ൩- സ്വപ്നസുഷുപ്തികളുടെ യിട (നട്ടു)
 ബോധംകെട്ടുവൻ പാതി വിചയം താൻ- അതിനാ
 ള് ചരിശേഷത്താൽ വേറെഅവനായിതിങ്ങുകൊ
 ളേളണം - ൪- സമീരേഷ നിർവ്വീരേഷതപങ്ങളി
 ണുംസ്വതേപരണിപ്പ-പ്രവൃത്തു പാധിയാൽ- പ
 ല്ലമില്ല, സർവ്വത്രദേനാനുചിനാൽ - ബ്രഹ്മചതുഷ്ടാ

ആകുന്നു. ൫. ആവാണം നശിക്കുന്നു. ൩. താമസത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കു
 തോറം (പ്രതി) ഇല്ലായ്ക. ൭. സുഷുപ്തി. ൮. 'പരിതതിശേഷ-പരി
 തതപ്രത്യയസത്യസമീരേഷ- എന്നർത്ഥം.' (പരിതദാഖ്യനാഡി
 വിരേഷത്തിലും അവിടനിന്നും സ്വപ്നവിധം ശയിക്കുന്നു.) ന്. പ്രാ
 ജ്ഞൻ ഇവിടെ പരമാർത്ഥമാകുന്നു.
 തലനാർ ചെറുവകളും. ൨. 'തജനവ്യശ്ലോമാസിഹൈവാ' എ
 ന്നർത്ഥം. ൩. 'ശ്ലോതിശ്ലോമേനസ്വപ്തകാമോയമേതി' എന്നർത്ഥം. ൪.

ശ്ലോകകലമിതിദോഷവണ്ണമല്ലേത- ഓരോ
 വചനം ഭേദത്തിൽ താല്പര്യം വചസ്സിനല്ലാത്തു-
 മേലുമേലേതെച്ചില ശാഖകൾ, ഭേദം പഴിച്ചു പ
 റയുന്ന- ബ്രഹ്മം നിർമ്മലമേഖലധിയില്ലെന്തേ
 ദോഷമുണ്ടാകെ- സൂര്യപ്രകാശമുണ്ടാപ്പ തൊ
 ഉതിർ ചേപ്പി നാലതുപോലാം- എന്നോണം ബ്ര
 ഹ്മംകാമെച്ചാപ്തവചസ്സിൽ ഫലം മേ
 ലം രസാലനയെന്നായ് നിർമ്മലമെതന്നുമാത്ര
 മോതന്നു- ശ്രുതിനേതിയെന്നു നീരുപം കാട്ടുന്നി
 ണകൾ ശീതയന്തം- അതിനാൽ താൻ ജലസൂര്യപ്ര
 രിബിംബാദ്യപമയൊത്തിടുന്നരിക- ക്ഷണംബുപ്പി
 കൊള്ളാഴികയാലിതു തെറ്റൊന്നാശയേ തെറ്റാം-
 സൂര്യപ്രതിബിംബം ജലവൃത്തിയിൽ വർദ്ധിക്കുക
 വേകുക- ശീലമിതുപോലെ ചത്താദോദാദിയുപാ
 ധിയുപാപ്തുന്നതിനാൽ- ശ്ലോകമാം ഗർഭം
 ഭജിച്ചിടും പോലെ കണ്ടിടുന്നേവം- രണ്ടും ചേരുന്നവ
 യാകയാലുമ്പോലെ പദാന്താലും-ഉ-ആരംഭിച്ചി

ഉറങ്ങിയവൻ, ൫. ചേരുന്നതാലും-നിർമ്മലമേഖലധിയില്ലെന്തേ
 ണ്. ൩. ആദിയാദിമുദ്ര പ്രകാശം മുതലായത്. ൭. ഫലംബാഹം,
 ൮. 'നിർമ്മലമേഖലധി' എന്നതിൽ, (രസാലനം) എന്നും (പ്ര
 ണ്യാനം) എന്നും ഉദാഹരണം അർത്ഥമേല്ക്കുക. ൯. ഉപമനപോ
 ലെ അകന്നും സമാമനം കൂട്ടായ്യാകും.

൧. ഉപാധിസംബന്ധത്താലുണ്ടാകുന്ന, ൨. ക്ഷണനൂതകാഴ്ച.

രൂപേതാളമെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു നമുങ്ങ്വൻമൂർത്തി- ലക്ഷണമായ ജഗത്തേ നീക്കുന്നഥ (വ) വിഷ്ണുമാതിടുന്നു പരം- ബ്രഹ്മരതവൃക്കത മമേഹ്യോനഹിഹൃത ത്വ ഇതിശ്രുതിച്ചൊല്ല്- എന്നാലും ഗ്യാനത്തിൽ കാർണ്യ വേദസ്മൃതി പ്രമാണത്താൽ- ചലവിധവചാധി ചേതം പ്രകാശമാദികൾ കണക്കു ദേദേ താൻ- ഭേദമുചാധി യിവിചേത്തന്നെ യദിക്കടി രൂരയ്യാ ഹൈഷ്യം- അതിനാൽ കല്പിതദേദേ ചോക്കിപ്പരമാർത്ഥമാകുമേ തകത്തപം ചേതം ജീവൻ പരനോടിയിപ്പതു പോൽ 'സയോഹവൈ' ശ്രോതിയിൽ- ശ്രുതികളിലിതചാടോത്താലാരി കണ്ഡലമട്ടദേദേദേടാൾ- തേജസ്സെന്ന വിശേഷാ'ഖാംവെയിലാദിത്തുരെന്നപോൽ താനോ- ഇവ ചരചക്ഷുടാൾ, നമുക്കുദ്യം ചൊന്നതുകണക്കുചാധിബലാൽ ചുദേദപ്രതിരിയതു ചോകുമ്പോളെച്ചും യഥാവലേ സിദ്ധം- ദ്രാഷ്ടാവിവങ്കൽ സിന്നന്യനില്ല, നേതിപ്രമുഖ്യമന്ത്രത്താൽ- ബ്രഹ്മകൊഴിച്ചുനിഷേധാലും സി

൩. ദുർഗ്ഗംപോലെ അദ്ദേഹം, എന്നാൽ സദസദാനന്ദകമെന്നുസാരം. ൪. ഗുഹിക്കപ്പെടാത്താനാണു, ഗുഹിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ൫. 'ദൃശ്യത്തെപശ്ചാദ്വൈദ്യോ' എന്നും 'തത്സ്മൃതംപശ്ചാദതനിഷ്ഠമധ്യായമാനം' എന്നും തുടങ്ങിയതിനാൽ, ൬. കേവലമേ, ൭. തല്പരമംബ്രഹ്മവേത്രൈരൈവദവതിഭൂതം ശ്രുതി. ൮. (ഭാഗം)- തോന്നൽ.
 ൧. ഭക്തിനേതിയെന്നു മുതലായ ശ്ലോകാൽ, ൨. സീമാതന്യവ

ഭാഗ്യമാമദേദേതിൽ- സ- പശ്ചിമനാസസേതു വെ
 ന്നം ചൊല്ലു ഉവിടലാത്തനാചരിഷപകന്മാ- ഇസ്സംബ
 സോക്തിർദേദേച്ചൊല്ലിവയരൽ പരാലിതരമുണ്ടേൽ-
 ഇപ്പിമ്പതിരെന്നോണം സേതുസമത്പാലെയിജ്ജ
 ത്തിനും- പരമാത്മാമയ്യാദേ, മകാൽ പോലെയുപാ
 സനാതം മൃഷ്ടതികളാം- ബുദ്ധ്യാദിയാ മൂപാധി
 സ്ഥാന വിശേഷമൊട്ടുള്ള സംബന്ധം- സം
 ബന്ധ (ദിദാ); ദേവോക്തകളുപാധിയാൽദാദിയൊപ്പ
 മൂപചാരൽ- ഇതു ചേരുന്ന നിനാലും ശരിയുപ്പിയ
 ന്നനിന്നുമാൽ താനും- ഇതസ്സുതപാദി അനരാക്ര
 തി പോലന്നിഷേധമാക്രമം- പരമാത്മാവിൽ
 സർവ്വാനുകൂലം, പ്രാപ്തപനാചത്തുകളിനാലാം- ഞ
 ഹമമുണ്ടാകുന്നതു പരമേശ്വരനിൽ നിന്നുതന്നെ
 യോഗ്യതയാൽ- ആത്മാനാദോ- വസുദാനശ്രുതി
 യാലും പരൻ ഹമപ്രദനം- ശ്രുത്യുപചത്തികളാ
 ലേജൈമിനി ഹമപദം തുകമ്മമെന്നോപ്പ്- ഹേതു
 മച്ചൊല്ലാൽ ഭഗവദ്ഗ്രന്ഥസഭ മുൻ ചൊന്നോ ഉരജ

ഹാരം, (വചനാശ്രമകാശ്യം ൧൩) ഉരജം, ആത്മാനാചരിഷപകന്മാ
 താസോമൃതോ സംബന്ധം എന്നസംബന്ധോക്തി, (പോലപർണാസാ
 യുഷാദിന) ദേവ്യപഹാരം, എന്നവയാൽ, ൩. പാദംചേലവ (പതുപ്പ
 ത്തപരണപോലെ), ൪. ചൊല്ലുകൾ, ൫. നിരകരണം, ൩. ധമത്തെ
 കൊടുക്കുന്നതു്, ൭. അർജൻ- കാരണേശ്വരൻ.

(൨൩)

നാതെനോപ്പു- ച-റമി:- മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ തത്തപം വദാത്മശോധനമെന്ന പാദം പാദം തീർന്നു.

ഹരി:- കർമ്മങ്ങളിലൊക്കെ ചോന്നദനം സംയോഗാദി (പ്ര) ചും നപ്രയത്നത്തിൻ. സാജ്യാൽ അസമപേദാനപ്രമാണവിജ്ഞാനമൊന്നു താനാകും. ഗുണദേദത്താൽവിദ്യൈകതപം പഠിപ്പിയെങ്കിൽ ദോഷംന. എന്തെന്നാകിലൊരോ ശാഖയിലും ഗുണദേദമെത്തിടുന്നതിനാൽ. മേലും ശിരോപ്രതം ചെട്ടയാത്തവനിതിനെപ്പറ്റിച്ചിട്ടുതന്നെ. സപാദ്ധ്യായമ്മമാൽ ശ്രതിചോപ്പു വേദപ്രതോചദേശത്തിൽ. അധികൃതവിഷയൈതൽ ശബ്ദാദിയിനാൽ നയാഗമട്ടുതന്നിയമം. സസ്യേവേദായപ്പട്ടാ മെന്നം ശ്രതി കാട്ടിടുന്നു വിദ്യൈകം. ൧. ശാവാന്തരോപദിഷ്ടങ്ങളാം ഗുണങ്ങളുടെ മേളനം സമമാം. വിജ്ഞാനത്തിൽ കായ്ക വിധിശേഷമതാകമഗ്നിഹോത്രം പോൽ. കാഷ്ഠ വിശിഷ്ടജ്ഞാനോപകാരമാകും പ്രയോജനത്തിന്നു. ദേദം വരാത്തുയാലേ മേളനരൂപോപ

൧. ചോന്നദനം വിധി. ൨. സംയോഗം- പ്രയോജനസംയോഗം (തന്മൂലകീർണ്ണേഷ്ണം ശ്രേഷ്ണമാകുമെന്നു ശ്ര. പ.) ആദികൊണ്ടുരുപസമാഖ്യദേദൈ ഗുണമുണ്ടാകുന്നു. ൩. പുഷ്പയത്നത്തിൻ- ഇല്ലയായ്ക. ൪. സമുദാദാന പ്രമാണങ്ങൾ പ്രതിപാദ്യമായ ജ്ഞാനം. ൫. അധികാരം. ൬. സോപാദിയായവ ഏകാഗ്നി സംവദാണുചായിരിക്കുന്നതുപോലെ, ൭. വേദങ്ങളൊക്കെ യാതൊരു (സ്രമ) പദത്തെ പ്ര

വസംഹൃതി: കാര്യാ. ൨. ഉദ്ദീപവിദ്യകാണുപചാനോ
 ശൃത്യതികളിൽ പരഞ്ഞവകൾ. ശബ്ദത്താൽ ഭിന്ന
 തപം കോളജ്ജനവയെങ്കിലല്ല, സംഗ്രാമം. തൊട്ടതി
 ന്നടയ വിശേഷാലെന്നാണു കിടന്നിട്ടില്ല, വിശ്വൈക്യം.
 ന്പ്രകൃമദേദത്താലേപദോവരിയസ്സുപമാദിയെന്നോ
 ണം. ചേരൊന്നാവുകയാലേ വിശ്വൈക്യം ന്യായമെങ്കി
 ലതു നീക്കി. മുൻസ്യത്ര ത്തിലതും. കോരകസംജ്ഞ
 ക്തപമെന്നുചാൽ തന്നെ. ൩. ഓമെന്തിയക്ഷമദ്യ
 ദ്വീപമുചാസിക്കയെന്നു മുദ്രീഥം. ആണ വിശേഷണ
 മഖിലശ്രുതി സാധാരണയിനാലെ നിദ്ദോഷം. ൪.
 രീടം ചൊന്നവസിഷ്ഠതപാദികളാകും ത്തന്നങ്ങൾ മ
 റിടമാം. സർവ്വത്രയൊരേ പ്രാണൻ തൻ വിജ്ഞാന
 മതു തന്ന ദേദത്താൽ. ൫. ബ്രഹ്മസപത്രപദുതാന
 ന്നാദികളാകുംയെങ്ങു മൊരുപാലെ. സർവ്വാദേ
 ത്താ ഘൃപസംഹരതവ്യങ്ങളെന്നറിഞ്ഞിട്ടുക. ദേദ
 മിരിക്കെത്തന്ന ഹോമുല്യാപൃതപങ്ങൾ വന്നിട്ടുനതി
 ന്നാൽ. സമുണത്തിൽ വരും പരമാത്മാവിൽ പരാ
 മപ്രിയശിരസ്സുപ മുഖ്യങ്ങൾ. തൈത്തിരീയത്തിൽ

തിപാദിക്കുന്നു. ൮. ഉപസംഹാരം വേണം. ൯. ഉപകൃമ (ആരദേ).
 ൧൦. കാരകമെന്ന പേരിടൻറെ ഏകത്വം ചോദ്യമെന്ന.
 ൧. മേലികളെപ്പട്ടവാൻ യോഗ്യങ്ങൾ. ൨. ഏകരൂപംകൃപകൾ
 ൩. ആനന്ദമയനായ പരമാത്മാവിൻറെ ബോധത്തിനായിട്ടു സമുഖി
 ത്തന്നുപ്രദൻനപ്രകാരം ആനന്ദമയ്ക്കു കോശാധർമ്മങ്ങളായ 'തസ്യപു

ചൊന്നവരറി, കോനാദാദിയന്യമണജാതം. ഉപ
സംഹർത്തവ്യംസംപ്രതിപാദ്യ ബ്രഹ്മവസ്തു സോമാ
ന്യാൽ. സ- സമുദ്രംനമതിനാസ്തോല്ലാഷ്ടൻ
പരൻപുമാനെന്നാം. പരയദ്യമേന്മേല ഉത്ഥാദിത്രേ
ഷ്ടച്ചൊല്ല തിന്റെ പെരുമയ്ക്കായ്. അല്ല പൃ
യോജനത്താൽ ശ്രേഷ്ഠത്വമാനപ്രകാരത്തോയെന്നും.
ത്രയിലെരാത്മപദത്താൽ താനും പ്രതിപാദ്യ
നായപ്പുരുഷൻ. ൭- ഇതു സർവാദികാരമാവായെ
ല്ലൊ താനിരുന്നപ്രത്യേകം. പരമാത്മഗ്രഹണം ശ
രിവേദിക്കൊപ്പം വരുന്ന താദാത്യാൽ. ആത്മഗ്ര
ഹണംപേരുനന്നുവെച്ചു ന്യായാൽന രചേൽ, മൈ
വം (നൈവം) മയേനാത്രം ശ്രം സ്രാൽ, സ
ദേവ, തത്ത്വമസിതൊട്ടുപോലേ. പ. കാൽമതാസ്തു
ന്ന സ്രാവിദിപാചമനത്തെ യനുപദിക്കുകയാൽ.
വാജസനേനീശാനോക്തങ്ങളിലല്ലാ വേദേയമാപ
മനം. എന്നാകിലുമാ പ്രാണാനയനഗമാകുന്നു
വെന്നു വേദാന്തം. ചൊല്ലുമപ്പുറാനഗതയതിനു

യമേവദിംഃ എന്നു ഉടങ്ങിയവകൾ. ൭. ആനന്ദതാദിയ യി സ
പ്രപദങ്ങളായി വികസന മരണങ്ങളേ. ൫. സാധാരണ്യം. ൩. യ
ഥാർത്ഥ്യംവേദിനായിട്ട്. ൭. ഇവിടെയു പരാഹ്വർമ്മാദൃശ്യ തുടങ്ങി
യതിൽ. ൮. പ്രയോജനമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്.

൧. ക്ഷിപ്യാൽ. ൨. അല്ലുന്നെന്നെങ്കിൽ അങ്ങിനെയാ. ൩. യാ
തോന്നിനായത്രതരം ശ്രുതമാകും, സത്യതന്നേ, അതു (ആത്മാ) നീയാ
കന്നു. ൪. സൂതിപ്രസിദ്ധമായ, ൫. അറുപേയും.

ടെ ചിന്താവിധേയമെന്നറിക. ൯. ഏഷിയാ വി
 ദ്രൈകത്വം ഇണോചസംഹാരവും. വിദിനകളാം.
 രാഖകളീ' ലേവമൊനിൽ താനുമദേദാൽ മനോമ
 യാ (ദൈത്യക്രമം) ദ്രൈകമ. ൧൦. ഇതുപോൽ തന്നേ
 രന്നുസ്ഥലവുമൊരേ വിദ്രിയിന്റെ സംബന്ധാൽ.
 അവിദാഗേന വിചിന്താദിത്യാക്ഷികളിൽ ശ്രുതിദ
 യിക്കെങ്കിൽ. അല്ലേവം ആശ്ചര്യം മന്ന ഹരിതിസൃ
 സ്തേചദിഗി (ദേദ) ശേഷത്താൽ. തസ്മൈതസ്യത
 ദേവേത്യാദി ശ്രുതി കാട്ടിടുന്നു ധർമ്മദിദാം. ൧൧.
 സ്ഥാനവിദേദത്താൽ ചസംഭൃതി പോൽ ദ്വയാപ്തി
 യാം വദ്രതിയതും. അല്ലുചസംഹർത്ത പ്യാശാസധി
 പ്യാപ്യാദിയായ, വിദ്രികളിൽ. ൧൨. ന്താസധിരഹ
 സ്യത്തിൽ പോൽ പൈണ്ണിരഹസ്യേചചര്യവിദ്രി
 തിൽ. നിരുചിച്ചോണം തിത്തരികളിലോതാത്തി
 ല്ല, ധർമ്മമേളനവും. ൧൩. തത്തൽരാഖോചനിഷ
 ത്ൽ തുടച്ചയിൽ സർവ്വവും പ്രവേധിച്ചു. ഹൃദയം
 വേധിച്ചെന്നാദിയാസ്തുരികനകൃട്ടമൊക്കെത്താൻ. വി
 ദ്രികളിൽ മേളനാഹ്ണദല്ലയെന്നാസ്തുരിച്ചുകൊളേ
 ണം. ആ. ഹൃദേധാദികളാമത്മത്തിൻ ദേദഹേതു

൩. ദക്ഷിണഹമെന്നും ആദിത്യകലഹസ്സെന്നും. ൭. ധർമ്മമേളനം. ൮. സം
 ഭൃതി, ദ്വനിവേദമൊടിയായ ഗുണങ്ങൾ. ൯. ഈ പേരുള്ള വേദാനു
 ബന്ധിതയിൽ.

൧൦. നല്ലമുഖംപെട്ടിട്ടുണ്ട് - പൊരിച്ചു.

വാൽ തന്നെ. ൧൪. ചതസുതരാ ദൃഷ്ടുവാവും നവീ
 ധ്യാനനം ചെയ്തിതെന്നു കേൾക്കമിടം. കൌഷീതയ്യോ
 ദികളിൽ ഘോനാനാത്മത്തിങ്കലാം വിധ്വനനവാക്.
 ഐന്തന്നാകിവ്യ @ചായനചദശേഷതപാലിതാ നദ്ര്യ
 മി മാംസാ. ചൊന്നുകശാഹരദ.സ്തുത്യചഗാനം പോ
 ചെ കാഞ്ച സാന്നിദ്ധ്യാൽ. ൧൫. വിദഗ്ദ്ധൻ കടക്കേ
 ഞൊന്നില്ലാഴിക്കയാൽ മരിച്ചിടുന്നേരം. സുകൃതേതര
 ധാനി വരുണനെത്തന്നാലക്കുണക്കു മുശാലാ. ചൊ
 ല്ലന്നു ഉവിവക്ഷയിനാൽ നിമിത്തമെന്നമിത്തികുണ്ടു
 കെയൊപ്പം. താണധിശ്രുതി ശാസ്ത്രായനി രണ്ടിനമ
 വിരോധമാകുകൊണ്ടിട്ട്. ൧൯. ഉത്തരമാഗ്ഗഗതിക
 രാമവത്തചമിതചാട്ട ദൃഷ്ടതക്ഷേടാൽ. സുകൃതക്ഷേടാ
 ല്യമെഴും വിരോധമവിരോധമയ്യതിം കൊൾകിൽ.
 ഗതിഹേതുവാകുമതൊ പലച്ചിയാൽ ലോകമടുസ
 ത്തന്നത്തിൽ. ചേത മന്നതാമവതികചചിലല്ലാക ചി
 ലെന്നു (മുദയഥാഭാവം) മിതവിധം വരവാം. ൧൭- അ
 ല്യദയപ്രാപ്തിഫലം ചേതം സതന്നാച്യ വിദ്യകൾ
 ക്കെല്ലാം. അവിരോധേണോത്തരമാഗ്ഗ്വ്യാകുവിരോ
 ധമാം ശ്രുതിസ്മൃതിയാൽ. ൧൮- ബ്രഹ്മപ്പദമേതോ

൨. ബ്രഹ്മോപസാകന്റെ സകൃതദൃഷ്ടതങ്ങൾ. ൩. ത്വംഗം. ൪. ഹ
 നദിചേക്കു. ൫. ഉചായനശബ്ദത്തിന്റെ സാഹചര്യംകൊണ്ടു്. ൬. ഡ
 പ്ലമിമാംസാ. ൭. പരവാണമു ഇഹയാൽ.
 ൮. അദ്ദേഹമായിട്ട്, ൯. ചിലേടത്തു് മേലേടത്തന്നെ ചിലസ്ഥല

ഘനാദിയാ യ മന്ത്രത്തിൽ. സമുദ്രോദാരാ
 ണിൻ പരസ്വരാദേദോവാദാ ശ്രാതിൽ. തദ്ദാഷ്ടാ
 ഷുര വിശേഷിച്ചുരചെയ്യുന്നന്നിത്തുകൊള്ളേണമ.
 ൨൩. തദ്ദ്രുതൽസത്യമസൗ? സത്യം ബ്രഹ്മേതി?
 ഘനം രണ്ടിംവം ബുരണ്യശ്രുതിയിൽ സത്യവിദ്യ
 ഘനാനു സത്യതാദികളും. ൨൪. മാനോഗൃ
 ത്തിൽ കേരുകും ഹൃദയാകാശസ്യസത്യകാമതപം. മ
 തലാമുണങ്ങു സംബന്ധിക്കുന്നസ്യത്രവാ മേഘ
 ഘയിലും. ഹൃദയസ്ഥാനസമാനതയുചാസ്യനാമീശ
 രൻറ തുല്യതപം. അവനുടെ സേതുസമതപങ്ങളെ
 നിവറാകറിത്തു കൊണ്ടിടുക. ൨൫. പ്രാണാഗ്നി
 ഹോത്രമതിനുടെയ യുഗോപമാദരവിനാലനചേയ്യാ
 തന്നോടോജനാപോചതികളുമെന്നുള്ള ശക്തെററാ
 കും. ഉന്നാകുമ്പോൾ പ്രാണാഗ്നിഹോത്രമാദ്യം ഉ
 ജിക്കുന്നതാൽ. ചെയ്യുക തദ്ദ്രുതേ? തൊട്ടതു
 ഹോമീയാമെന്നയാ വചനാൽ. ൨൬. അകർമ്മാജ്ഞാ
 ഭീമാതികളിൻ ശരിയാ യ ഹിജവുചാസ്തിഷ്. നി
 യമകേടറിയുകയാൽ വേറപ്രശിബസാമലമെഴുന്ന
 തലും. ൨൭. ബഹുശാഖകളിൽ ചൊല്ലാ വായുപ്രാ
 ണങ്ങൾവേറു, ൨൮. സകർമ്മം. നാനാവാദേവതായെ

൧. മരമുതിപ്പുകാരം. ൨. സമുദ്രനായകന്മാരും. ൩. ആരാധി
 ന്നരും. ൪. വാജസനേയശാഖയിലും. ൫. യോഗം. ൬. രാജ്യം.
 ൭. നിജ (നിജ്ഞ) മായ ഉപാസനയ്ക്കും. ൮. പൂജിപ്പിക്കുവാൻ

നോതു കയാലേ പ്രശ്നപ്പുറാനം പോൽ. റവ- ബാ- ഹൃതരലിംഗാൽ വാജസനേയോക്ത മൊന്മിദാദി യെല്ലാമേ. തന്ന സപതന്ത്രവിദ്യാന്തകങ്ങൾ ബേ ലവത്തരം ഹിതല്പംഗം. പ്രകരണമതിനെക്കാളിലു മെന്നുണ്ടോ വീട്ടു പൂച്ചുകാണ്ഡത്തിൽ. സുത്രശ്രുതി ലിങ്ഗേത്യാദിയിലിതു സിദ്ധാന്തമെന്നറിഞ്ഞിടുക. നമുതലാം ക്രിയാമയാഗ്നിപ്ര ക്രിയയാലായതി ന്റെറവിഷയമതായ്. ആണുപികല്പിച്ചാൽ ദ്വാദ ശാഹരൂപക്രിയാങ്ഗദൃതമതാം. മാനസസോമഗ്ര ഹമദ്യതുപോലെനുള്ള ചൂണ്ടുവാകാപും. നാമസമാ നതയാലേ ക്രിയാങ്ഗതായെന്ന പൂർവ്വാദിമതം. ഇതുശരിയല്ലാ വിദ്യാന്തകങ്ങളാണേമനശ്ചിദാദിക ളാം. അഗ്നികം, പതേഹൈതേവിദ്യതി? സപത ന്ത്ര നിശ്ചയത്താലേ. ഇവയിൽ സപതന്ത്രലിംഗം കാണുകകൊണ്ടും റനകർമ്മശേഷതപം ശ്രുത്യാദിബ

പകര ഭാഗത്തിൽ. ന. ബാഹ്യാധായ അടയ. മൂന്നു മേന്മവായി ട്ട. ഡ. 'ആത്മനോഗ്നികാൻ മനോമയാൻ മനശ്ചിയാൻ വേദ' എന്ന സ്ഥലത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (മുപ്പത്തൊമ്പതൊത്തൊമ്പതായി) തന്റെ മ നോപുത്തികമേൽ സമ്പാദകപ്പെട്ടവയായി സൂർയ്യനെപ്പോലെ ഉടൻ ഹവം തരുന്നവയായി മനോമയങ്ങളായിരിക്കുന്ന അഗ്നിയന്ത്രപ്രകാരങ്ങളു മെ അറിയുന്ന (ഉപാസിക്കുന്നു). @. ഏറ്റവും ബലമുള്ളതു. ന. ഒന്നാ മതയായ, ഉ. പ്രകരണങ്ങൾ.

റ. (എന്നിവ വിദ്യകൾതന്നെ). റ. കർമ്മശേഷമാണനുവർത്തി

ലാധികൃതൻ താനംസയാതന്ത്രപക്ഷഘോരതിയില്ലാഃ
 സമ്പൽപലാദിമൂലം മനശ്ചിദാദി രസപതന്ത്രതാ
 സിദ്ധം. ഇതു കാണുകയുംചെയ്തു പ്രേജ്ഞാന്തരമ
 തിനദേ നൃപ്യഥക്തപം പോൽ. ഇതു മിമാംസയി
 ലുക്തം ക്രൈപഥായാമതീ തിസൃത്രത്തിൽ. ഇല്ലാക
 മ്മാംഗതപം മനശ്ചിദാനിഷ നാമസാമ്യം. എ
 ന്നന്നാൽ മുൻശ്രുതാദികളാൽ കേവല ച്യമന്ദ
 സിദ്ധിയിനാൽ. മൃത്യുച്ഛിഷലോകോരഗതമ' എ
 ന്നാദിയായ രണ്ടിടവും. മൃത്യുവാടു ഭൂതപുതാപത്തി
 യ സ്തിദാവാപ്തിയില്ലിരണ്ടപ്പോൾ-കണ്ടിടുക, ശബ്ദ
 ത്തിനുചരത്തിനോടുണ്ടു ചേർച്ചയൊക്കുമിട്ട്. നാമസ
 മാനതയാ ലസ്ത്രോന്യസമാനാജ്ഘ ഘോളതാമൂ
 ലം- താനം കേവല ഘോളതാമതാസിദ്ധാമനശ്ചി
 ദാദിഷ്- റൻ. ഘോള ലോകായതികാദികൾ ദേ
 ഘാന്തർവാമാ മമനന്ത്രപം. ഭൂതമാവിനോപ്പു
 ദേഹേദാവതാരിലെ യെന്നബദ്ധമിട്ട്. വേർപാടുത

ല്ലന്ന സാരം. ന. ഹാനിയില്ല. ര. സ്വതന്ത്രം സിദ്ധമായിരിക്കുന്നു.
 ഉ. തന്ത്രം വിദ്യയോ' എന്നു തുടങ്ങി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാനസജ്ഞാ
 തിദ്വൈമണ്ണ പ്രജ്ഞാനരമെന്നതു കൊണ്ടുറിയേണ്ടതു്. ന. പുഷ
 ക്തപം. (പാർത്ഥ്വ്യം) വേർപാടു, ഉ. പുഷകാർത്ഥം. വ. സാമ്യപ്രാപ്തി.
 റ്ൻ, അഗ്നിദാവമയക്. ഹ. ബാഹുല്യം.

ഘ. മിച്ഛാത്മപം സിദ്ധമാണ്, റ. നിരീകൃതവാദികൾ (നാസ്തി
 മിക് മതലാഭവന്), ന. ദോഷത്തോടു ദേഹം, ര. മീയാത്മാവിനും.

നന്ന ഭേദമാവാതെ, ഭേദമിങ്ങുനിലനില്ക്കും-ആ
 തമാ കാണാഴികതാൽന ഭേദമേറ്റാ പലബുധിയെ
 നോണം-നം. ഉദ്ദീമാദികളാകും തകർമാണ്ഗാശ്രി
 തവ പാസ്തിയെല്ലാമേ- വേദംതോറും ശാഖാഭേദം
 ഉിലേവയൊക്കെയങ്ങു- തന്നേ നിയതകളല്ലനവ
 ന്തിപ്പവയൊക്കെയങ്ങുമൊരുപോലെ. മന്ത്രാദികളു
 ടെ മേളനമട്ടിൽ താനോ വരുന്നിത വിരോധം.
 നം- ഭൂമാവിഹൻറ സമസ്തോപാസ്തികേ ശ്രേഷ്ഠതാ
 ക്രമകളില്- ശ്രുതി ദ്വൈകണപ്പോൽ മൂലേതിസ
 മസ്തയീ,യൊഴിച്ചു ചെരം- നം- കംബ്രമ, സേ
 ത്രുകാമ, പ്രാണോഹപിതേതി യാദിയാലേടം- ഒ
 ന്നറിയേണ്ടിയതെങ്കിലുമാം വിദ്യാപലതു ചൊൽ മു
 തൽത്തിരിവാൽ. ചൊന്നോ ഘരഹം ശ്രോപാസ്തി
 കളിലന്യതി വികല്പമോക്കേണം- ഇല്ല ന്സമുച്ച
 യമിവയുടെയുപാസ്യ വിഷയാനുഭൂതിതുല്യതയാൽ.
 നം- സേഷ്യതം, യോനാമബ്രഹ്മേത്യാദി പശ്യ

൧. ഭേദമേറ്റം അതിൻ (ജ്ഞാനവും) ലാഭവും പോലെ അല്ല. (മുഖ
 ജ്ഞാനവാനിപ്പൻ ഇവിടെ മീമാംസകനെന്നാണ്. (ഇവരും നാസ്തികൈ
 ക്കിരേകിർ തന്നെ- ഈശ്വരനിരൂപണമാസി കർത്തിന ഫലമത്ര
 തപം മുതലായതു പറയുന്നതിനാൽ) ന്ന, അത്ഗോവന്വയോപാസനയെ
 ലും. ൧. വൃശ്ചോപാസനം, ൨. ചൊല്ല മുതലായതിന്റെ ഭേദമേറ്റം,
 അതു താനെന്നുള്ള ഉപാസനകളിൽ അനുഷ്ഠാനാദികളും, ന്, ഒരുമിച്ചു
 ചേ(പ്പ) ക്കൽ.

൨. മദ്ധ്യവസ്തു വിഷയത്തിലുള്ള അനുഭവത്തിന്റെ (സാന്ദ്രം) ക്കെ

തീക(കാമ്യങ്ങൾ) ഭാവനകൾ- ചേർത്ത വികല്പമു
 യേ ചെയാം മുൻ ചൊന്ന ഘരേതലഭാവത്താൽ-
 ൩൫- കർമ്മാജ്ഞാതീമാദികളാക മുചാസനകളിൽ
 കലനുള്ള- ആശ്രയഭൂതസ്തോത്രാദികളേവം പ്ര
 ത്യയങ്ങളെന്നരിക- ത്രേയികളില "ജ്ഞപ്രത്യയയ
 ശം മേച്ഛിച്ച ശാസനാലും മേൽ- വേദാന്തരോദി
 തപ്രത്യയസ്യ വേദാന്തരേ ചസമാഹാരാൽ- മണ
 സാധാരണശ്രവണാലും ന്മേച്ഛിച്ച തന്നെ ചെല്ലേ
 ളട്ടു- തെറ്റിത്രയമാകുചം മേളനമ ഹ്ജാവച
 ഭവധീജ്ഞിപ്പാ- അവയുടെ സമുച്ഛയത്തിൻ ശ്രവണാ
 ഭാവം നിമിത്തമായിട്ടും- ശ്രോതാഭ്യാനത്തിനാലുംസി
 ഭവാനം മുചു ചൊന്നതാകുന്നു- ൩൩- ഹരിഃ ഓം-
 മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പരാചരബ്രഹ്മവിദ്യാമണോച
 സംഹാരമെന്ന മൂന്നാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ- ബ്രഹ്മജ്ഞൻ ചരമഭയന്നാത്മജ്ഞൻ
 റതരതിശോകമിശ്രതീയാൽ- വേദാന്തവി ഹരിശ
 വിജ്ഞാനാൽ താനർമോ ചക്ഷാച്ഛിയെ ന്നേഷിവ്യാ

ഞം.) ഏകരൂപതാൽ. ൨. പ്രതീകോപാസനകക, പ്രതീകം-പ്രതിഭ,
 (അവയവം) ൩. കാരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു്. ൪. പ്രത്യയം- നിഷ്ഠയം
 (ജ്ഞാനം). ൫. വേദങ്ങളിൽ. ൩. അജ്ഞപ്രത്യയങ്ങൾ, ൭. വേദാന്തര
 ഞിൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള. ൮. ആകർഷികയാൽ (വശത്താൽ.) ൯. ചേർത്ത
 ൧൦. അജ്ഞാവചോപാസനയ്ക്കില്ല.

൧. പര(വസ്തുവെ)ത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ൨. തരിക്കുന്നു (കടക്കുന്നു.)
 ൩. വിധിച്ചിട്ടുള്ള. ൪. മോക്ഷപ്രാപി, ൫. ദുർന്നശീലമുള്ള, ൩യസ്യപ,

സർ. ജൈമിന്ത്യാചാർയ്വർ ഭൂവ്യഭേദതാദിസ്ഥലത്തു
 ന്യപണ്ണമയീ. ഇത്യാദിസ്തുതിയാംപോൽ ദേഹവ്യ
 തിരികനാകമാന്മാവിൻ. കർമ്മാജ്ഞേയതാഹേതു
 വിനാൽ ഞ്ജ്യാവകമിതെന്നായ്ക്കുന്നു. യജ്ഞേനേജ്ഞേ
 യെന്നായി പജ്ഞാനമാചാരദർശനത്താലേ. ന്വലക്ത
 മ്മജ്ഞാനത്തൊടുചെയ്യുന്നെന്നീശ്രുതിപ്രമാണാലും.
 ഹസഹകാരിതപശ്രവണത്താലും വിദ്യകകർമ്മശേഷ
 തപം. വിദ്യാൻയജിതയെന്നും ശ്രുതിയാൽ ജ്ഞാനി
 ക്കകർമ്മവിധിയാലും. ഹകർമ്മ്വ്വേവേഹേതി ശ്രുതി
 നിയമാലും ക്രിയാങ്ഗമാം ജ്ഞാനം. ഹതെററിവ
 തത്തപമസീത്യാദികളാൽ ജീവജ്ഞാന്നാ മധികന
 താം. പരന്തദൈവ്യപദേശത്താൽ ഭഗവദ്വ്യാസതദൈ
 വക്ഷമോതിയതു്. ഹശേഷതപപ്രദൃതികളാം. ഹ
 ഹേതപാദാസങ്ങളാലിളകീടാൻ. കഴിയാശ്രുതിക
 ലിലപ്പോൽ മഹദ്ഭയം തൊട്ടുവററിലറിയുകയാൽ.

ജ്ഞമയീശ്രുതികളെന്തെന്നു തൊട്ട ശ്രുതി. ൭. സ്തുതിപരം. ൮. അനുഭ
 വജ്ഞാനികം. ൯. യദേവവിദ്യാകരോതിശ്രദ്ധയോപനികദാതദേ
 വവീകൃവദന്തരം ഭവതിതിശ്രുതി, ൧൦. സഹകാരി (അനുഗാമി) ആണെ
 ന്നു ശ്രുതി പറക കൊണ്ടും. ൧൧. ഈശോവാസ്യശ്രുതി. ൧൨. ഇതു സി
 ഡാന്തപക്ഷം. ൧൩. ശേഷതപം പുരുഷാർത്ഥവാദോയഥാണേപക്ഷിനി
 യെന്ന സ്തുതിക പറഞ്ഞു. ൧൪. ഹേതുക്കൾ പോലെ തോന്നുന്നവയാ
 ള്. ൧൫. ന്വകർമ്മശേഷതപത്തിങ്കലും.

ആചാരനോക്കൊരുപ്പോലകേമംശേഷതയതികളും
 കൂടെ വിദ്യയെ കേമിമത്വാവയമദ്ധ്യേച്ചാമഹ' ഇ
 തിപ്രമാണത്താൽ. 'യേദിദ്രിയേ' തിവാക്രം മസമ
 വിദ്യാവിഷയമല്ലറിഞ്ഞിടുക. വിദ്യാകേമംശുഭിവാൻ ത
 നേ നയസപാഗമിപ്പിതെന്നേടം. കാഞ്ച,വിഭാഗം
 ആറോപ്പം വിദിദ്രിയകം, തിയാന്യനെ (ആടരം)
 ചേരം. ആയ്യയനമാത്രവാദനകേമംചി ധോനം,
 വിശേഷമായിട്ട് - കുർച്ചനേവേഹശ്രാവിദിവാണെ
 നുള്ള നിയമമില്ലാത്തു - അഥവാവിദ്യാസൂത്രം മഠം
 യിതനവാദമെന്നകാണേണം ചിലരിമരപ്പാലയെപ്പാ
 ത്രജിമുതൃഷ്ണീമപസ്വയോർക്കന്തു. സാക്ഷാൽക്കാരജ്ഞാ
 നം സർവ്വചിനാരകവമാംസപതന്ത്രം ഘതൽ - വേദ
 ത്തിൽ സന്യാസാശ്രമത്തിലും മികളിലും വിദ്യ
 കേട്ടിടുന്നില്ലാ - ൧- എത്തുന്നമൃതതപം ബ്രഹ്മസം
 സ്ഥനൊന്നുള്ളതാകുമനവാദം. സന്യാസസവിധാ
 യകമല്ലെന്നാൻ ജൈമിനി, ന്നിഷേധതിശ്രുതിയും.
 ഭഗവാൻ വ്യാസനനു കഷ്ടയമെന്നിതോർക്കുന്നു

൧. നാമെതിനാലി അധ്യയനം ചെയ്യുന്നെന്നു സ രം. ൨. സ
 ള്വവിദ്യകളെയും വ്യാപിച്ചുള്ളതല്ല. ൩. അനുഗമിക്കുന്നു (തുടങ്ങുന്നു).
 ൪. നരപുഷ്പം കൊടുക്കണമെന്നതിനു അമ്പതമ്പതു രണ്ടുപേർക്കുന്നതു
 ചേരം. പോലെ (നരിക) ൫. വിദ്യയൊരുവനേയും ക്രിയ മറ്റൊരു
 ണ്ണനേയും തുടരും. ൬. അധ്യയനം മാത്രമുള്ളവൻ. ൭. വിധി. ൮.
 അതുകൊണ്ടു; ൯. വിധിക്കുന്നതു; ൧൦. നിഷേധിക്കുന്നു. ൧൧. അനു

പുനഃസംസ്ഥാപനത്താൽ ധാരണയെന്നോണം തന്നെ
 ജമാലേവിദ്യപുസ്തകം താമസിയായ് - ൨. സൂതിമാത്രം
 രസതമ ഇത്യാദികൾകാൾകയത്തുലമായെന്നാൽ.
 അല്ലേവമപുസ്തകം വിദ്യസ്ഥകലിദാദിശബ്ദാ
 ലം- ൩- ഇന്ദ്രപ്രതട്ട് ഞാശ്യാനാദികൾ ചാലി
 പ്പുവാച്ചമാകുന്ന- കർമ്മത്തിനാഴ്ഗഭൃതങ്ങളെകില
 ല്ലോതലാൽ വിശേഷിച്ചു - ചാരിപ്പുവാസ്താപ്ലോ
 പ്തേതികലാശ്യാനരാശിയിലിന്നു്. ഐക്യചരവാ
 കൃസംബന്ധാൽ വിദ്യാസ്ഗതപമെന്നുള്ളതേണം. ൪-
 സാക്ഷാലപേക്ഷയില്ലശ്യാ ധാനമമാഗ്നിഹോത്രമാ
 ദികളിൽ- സാക്ഷാലം പ്രതിയറിവിനു ചുരു
 ഷാതേമാതായെന്ന വരലാലേ. ൫- എന്നാലും സർവ്വ
 ശ്രമകർമ്മാപേക്ഷാപരിഷ്കാപിയാലി. യജ്ഞാദിശ്ര
 തിയാൽ വിദ്യാശ്യാനമതു തന്റെ പുരോഹിതാപോ
 ത്. യജ്ഞാശ്യാനപേക്ഷയിലും ശമാദിമാനാകയറിവി
 ഞാനന്തരമാം. സാധനമായിവന്നവരംസമാചരിക്ക
 ച്ചേണ്ടവിധിയതിനാൽ- ൩- സകലാനുകൂല്യം

പ്രകാശം യോഗം. ൧൨. നാലാശ്യാനങ്ങളേയും വിധിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ
 ലിഖിതങ്ങളെ ഇല്ലായ്ക്ക സമാകയാൽ.

൧. ആഖ്യാനികൾ. ൨. പാലിപ്പറ മെന്നതു അന്ത്യമേധാദിശ്ര
 അഗ്രമായുള്ള ഒരു കർമ്മവിശേഷമാണ്. ൩. ഉപയോഗം (ഉപയോഗി
 കൽ) കതിരപ്പറഞ്ഞു കയറുക ക്രമമായി ഗ്രാമപ്രാപ്തിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതി
 ന്ന സാധനമാകും പ്രകാരം) 1, ൪, അന്ത്യമേധാദിശ്ര.

ജന്മമുഖേ പ്രാണസങ്കടത്തിൽ ശ്രതിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ സതിബാധയില്ലാത്തതിനും മേലും 'ജീവിതമെന്നാദിയായ' സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതേയത്വം. പ്രതിഷേധവാക്കുന്നതിന്റെ യഥേഷ്ടത്തെ നീക്കുവാനാകും. ൭- യോഗജീവശ്രത്യോക്തമാകയാലാശ്രമകൈനിയുനതാം. അമൃതമുഖിനാൽ പോലും നിത്യശ്രമകർമ്മമാണാപ്യേതം. വിദ്യാലുപ്തത്തെ സാധനമാകെ അസ്സാരകാരി താനിരിക്കുകയും. വേദസ്മൃതിലിംഗാലവതാനേ കർമ്മങ്ങൾ സർവ്വധാപിതരി. സാധനസമ്പന്നൻതൻരാഗാദി ക്ലേശരഹിതഭാവത്തെ. 'സംഗ്രാമേ' തിതമാമേൽ നസന്തമിത്യാദി കാളിടുന്നിതരി. പു- വിദ്യയിലധികാരമനാശ്രമിയായു ക്ലേശമനുജ്ഞതരിയുകയാൽ. സാധനമിതിനാശ്രമികളെ യോഗിത്വം സ്തുതിക്കയും ചെയ്യൂ. വിദ്യാലുപ്തങ്ങളുടെ ധർമ്മവിശേഷം വിദ്യാകാണശ്രമം താനും- വേദസ്മൃതിലിംഗാലവതിലാശ്രമകർമ്മമഹത്തരിഞ്ഞിടുക. ൯- എത്യവ തനിഹോൽ ॥

൧. 'ജീവിതമെന്നാദിയായ' സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതേയത്വം- വിദ്യാലുപ്തസാധനം എന്നർത്ഥം. ൨. യോഗജീവശ്രത്യോക്തമാകയാൽ. ൩. സാധനസമ്പന്നൻ തൻരാഗാദി ക്ലേശരഹിതഭാവത്തെ. ൪. യഥേഷ്ടത്തെ നീക്കുവാനാകും. ൫. വേദസ്മൃതിലിംഗാലവതാനേ കർമ്മങ്ങൾ സർവ്വധാപിതരി. ൬. വിദ്യാലുപ്തത്തെ സാധനമാകെ അസ്സാരകാരി താനിരിക്കുകയും. ൭. വിദ്യാലുപ്തങ്ങളുടെ ധർമ്മവിശേഷം വിദ്യാകാണശ്രമം താനും- വേദസ്മൃതിലിംഗാലവതിലാശ്രമകർമ്മമഹത്തരിഞ്ഞിടുക. ൮. എത്യവ തനിഹോൽ ॥

മേതോഭാവമതുകേണ പരനമുണ്ടാകാ. മന്നപാദി
 വാക്യനിവമങ്ങളാലമിവ തന്ന ഭാവമില്ലാഞ്ഞും. ഇ
 പ്പകന്ദത്തിൽ ജൈമിന്യാചായ്ക്കുന പോലുമുണ്ടു സമ്മ
 തികേൾ- ൧൦. ഭ്രംശംനൈഷ്ഠികനടയുകിലിപ്പു ഘി
 കൃതിലക്ഷണോക്തമായീടും. പ്രായശ്ചിത്തംപരനാ
 നമാനമതിനാലവന്നതാകാഞ്ഞു. തെറ്റിതുപചാ
 തകം തുല്യംഗനവദിസ്മിതികിലെന്നുവില. പ്രാമാ
 ണികര മരണപ്പടിപ്രായശ്ചിത്തം ഗ്രഹിച്ചിതമു
 ക്തം- ൧൧. രണ്ടുവധമായിടുന്നാകിലും ബഹിസ്ത്യാ
 ജ്ഞാനാവിദ്രുഷ്ടൻ. ആത്രവസ്തുതിയാലും ശിഷ്ടാ
 ചാരത്തിനാലുമേവമിതു. ൧൧. വഷ്ഠിഹാസൈവ
 ഷ്ഠയതീതിമഹശ്രുതി നിമിത്തമായിട്ടു. അന്വേഗാചാ
 സ്തിയിലെജമാനന കത്തൃതയെന്ന ചൊൽപിതാ
 ത്രേയൻ. ഗൃത്താമൈച്ചേന്ന വയിവയെന്നോക്ക
 നൈനശൃലോമിയാചായ്ക്കൻ. ഇതു സിദ്ധാന്തം സസാ
 ണ്ഗതിയചെയ്യാൻദക്ഷിണാദിയാലു തപിക്. കൊൾ
 കല്ലെടുന്നുവാവല്ലാ, ധാരവൈകാമ്പന തുടങ്ങിടും
 ശ്രുതിയാൽ. താനംസാഞ്ജോഗാചാസനകൾകൃതപി
 ക്കകർമ്മതാ ഭവിക്കുന്നു. ൧൧- അസ്ത്യാഹവനാദിവി

൧. അധികാരചക്ഷണത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള, ൨. സിദ്ധാന്തചക്ഷം,
 ൩. അനന്തമണ്ണുപാപപ്രകാരം, ൪. പുറത്തോക്കേണ്ടവൻ, ൫. ആത്ര
 വസ്തുവൈദികമെന്ന തുടങ്ങി പ്രായശ്ചിത്തം നപശ്ച മി എന്നതിനാ
 ലും, ൩. അന്വേഗത്തോടുകൂടിയ കൃിയ.

യിപ്പടി സത്യാസിക്കു വിദ്യ തന്നടയ. സഹകാർ
 നരമാകും മെന്തത്തിൻ വിധിയർപ്പുതയിനാലാം-
 വാസ്തിയും നില്പിത്രേത്രാദൈവംഗിത്യ വിധി
 കണക്കുതൊൻ. ബാല്യാദി രണ്ടുപേക്കിച്ചിമുന്നാം
 മെന്താനമനതും വിഹതം. അവിചാത്രമകർമ്മങ്ങളു
 മുളളതിനാൽതാൻഗ്രഹസ്ഥനായവൻ. ഉപസംഹാ
 രംഹരാനോശ്രുത്തിൽ വരുന്നതു വിരോധമായിട. ശ്ര
 ശ്യാപദേശാൽ മെന്തം ഗോപസ്വരൂപ രണ്ടുപോലെ
 മററുള്ള. പമ്പനവാസഗുരു നിവാസശ്രമങ്ങളിൻ
 സിദ്ധി തുല്യമായിവരും. ൧൪. ജ്ഞാനവിരക്ത്യാദിക
 കള പ്രകടിച്ചുകാതെ കണ്ടിരുന്ന് ടുക. മെന്തരദോ
 വ വിശേഷം ചേരുന്നതിനാലെ ബാല്യാദിദൈവം
 ൧൫. ഉഷ്ണപ്രതിബന്ധമകന്നിടിലിജ്ജന്മത്തിലേ വ
 രും ജ്ഞാനം. അങ്ങിനെ കാണുകയാൽ ശ്രോവണാ
 യാചിത്യാദിവാക്യജാതത്തിൽ. ൧൬. ഇതുപോൽ മു
 ക്കിഫലത്തിൻ നിയമാഭാവം ധരിച്ചുകൊള്ളണം.
 സർവ്വമുക്തവസ്ഥാതന്നവധാരണ നിമിത്തമായി
 ടു. ൧൭. ഹരിഃ

൧. ഗോപസ്വരൂപം. ൨. ഗോപസ്വരൂപം. ൩. വാസ്തി
 പ്രസരശ്രമങ്ങളു മെന്തംഗുരുമങ്ങളുടെ. ൪. മാനസികധർമ്മരൂപം. ൫.
 ശ്രവണയാചിഞ്ചള ഭിന്നോന്യമ്യ എന്നു ശോഭിതിക്. ൬. മനോം വ
 ളന്നതു പോലെ ഇപ്പു ക്കു തന്നെയോ ഇതിനൊരിക്കലും എന്നു സാരം.

ജ്ഞാനമാസീ. നാനായുചാസനയെ. മേലും ചന്ദ്രിച്ഛിക്ത
 നൃഗീതാദികളിൽ പശ്ചാത്തപ്യമിടം. സ. ഇവ
 നെവിടെയെപ്പൊഴുണ്ടാചിത്തൈകാഗ്രംസുഖേനയ
 വിടെത്താർ. ചൈകയുചാസനവേണ്ടുന്നേകാഗ്രത
 മയെങ്ങമാകെയവിശേഷാൽ. ൭- മരണമവരെയുമുചാ
 സനവേണമൊട്ടകത്തുപോലുമാവൃത്തി. യാവൽക്ക
 തുരയചന്ദ്രാദിതിശ്രന്തൈകാഗ്രം നൃഗീതയിൽ മേലും.
 ഖ. ബ്രഹ്മാനദവമെഴുന്വേദം മുൻചിൻപാചങ്ങി
 രണ്ടുമേകുമായ്. ഖാറിട്ടം, പരറാതെയുമം ശ്രുതി
 കളതുപാണൈചൊല്ലുകയാൽ. ൯. പുണ്യത്തിന്റെ
 യു മൊട്ടില്ലാഴിക, നാശങ്ങി രണ്ടുമിപ്പോലും.
 ബ്രഹ്മാനദ്രതിയാലേ ദോദ്രഭിമാനമറിട്ടന്നേരം.
 ൧൦. ഇജ്ജനം ജനാന്തരമീരണ്ടിൽ സഞ്ചിതങ്ങളാ
 യുള്ള പ്രാർത്ഥനേതരസുകൃതം ദൃഷ്ടതമിവയാത്മ
 ബോധമെത്തിടവേ- നാശമടയുന്നു ദോരം വീണിട്ട
 നതുവരെയ്ക്കു നമാരണ്ണം- നില്ക്കുന്നു, ചിരംയാവുന്നു
 വിമോ ക്ഷേപ്മോതി വേദവചനത്താൽ- ൧൧- യ

തം. ഖ. 'ഉപവിഷ്യാസനെയുണ്യാൽ.....സമകായദിരോഗീവംപര
 രധനപലം സിരഃ' എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ശ്ലോ.

പ. (ശചോദേശൈപ്രതിഷ്ഠാപ്യ സ്ഥിരമാസനമാത്മനഃ- ഭ-ഗീ.)
 ൨. അവിശേഷ (അഭേദ) മായിട്ടു എങ്ങമാ (൧) ക, (൨) വ, ൩. (യം
 ലംചാചിന്തൻ.....ബ്രഹ്മതൃന്നൈകമേവരം ഗി-ദ്യോ.) ൪. മൊട്ടില്ലാ
 ഴികയും വിനശേഷം. ൫. പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നുത്തായ സുകൃതകൃത
 ന്നേർ, ൬. പ്രാർത്ഥന, ൭. അഥസംചരണ്യ എന്ന ശ്രുതിയാക.

ജേതനേത്രാദികളിൽ കാണുന്നതിനാലെ തഴിപ്പോ
 ത്രാദി- കുമ്മായി ജ്ഞാനം തൻകായ് ചൊന്നാസ്തു
 ന്നവെന്നരിക. ചിലശാഖകളിൽ ചൊല്ലുന്നിന്നി
 ഘമലകൃന്നിയുള്ള സൂത്രതന്താൻ- ഹൈമിനാഗേ
 വദ്യാസരിരണ്ടാദിരും ചുണ്ഡനാശമതിനതം.
 ൧൨. വിദ്യയൊടൊത്തോന്നോതൊരു കർമ്മതിഹോ
 ധമേതുവടനടിയായ്. വിദ്യാരഹിതാദി രോൽ
 ജ്ഞാനദമിവരണ്ടുമാം യദേദേവതി- ൧൩- പ്രാ
 സ്തുകായ്ചമാകും കൃത്യസൂത്രങ്ങളാദി ചുപദോ
 നാശമടച്ചിച്ചമേലാൽ ബ്രഹ്മമെപ്പോ ചേരുമെന്നു
 ങ്ങിടുക- ൧൪. ഹരിഃ- ര-ശമധ്യായത്തിൽ ജീവന്തു
 ക്കിനിരൂപണമെന്ന ൧൦൦൦൦൦ തീന്നും.

ഹരിഃ ചാവുന്നവരുടെവഴഗ്യാചാരം താൻമാ
 നസത്തിൽ വിലയിപ്പ- വാഗ്യാതിലയം മാനസ
 പൃത്തിയിരിക്കേയതിങ്ങുകാണുകയാൽ- വാങ്മനസി
 തിശ്ശുത്യാചൈവമിതു രൂപലക്ഷണാഥ്, മാവുകയാൽ-
 താനിന്ദ്രിയങ്ങളൊക്കെച്ചേരുന്ന മനസ്സിൽ വാക്കി

൧. ഫലോപയോക്തൃടിയ. ൨. ജൈമിനിമഹർഷി- ഭാഗവാൻ
 വ്യാസമഹർഷിയെന്നരണ്ടുപേർ. ൩. ചുണ്ഡനാശമതിനതം. ൪.
 അകലെന്നിന്ന ജ്ഞാനംകൊടുക്കുന്നതിൽ സഹായികനായ്. ൫. യദേവ
 വിദ്യയാകരോതി ശ്രദ്ധയോപനിഷദാതദേവവീര്യവത്തരം ചേരിയെ
 ന്നതിൽ. (ജ്ഞാനത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും ചെയ്യുന്നതു വിശുദ്ധമെന്നു ൧൧
 ൧൦). ൧൧. അയോക്തൃടിയെന്നാണി.

നെത്തുക. ൧- ആന്ധ്രപ്രദേശ് പ്രദേശം
 ന്നമനം വൃത്തിയാൽ ലയിച്ചിട്ടും- പ്രാണങ്ങൾ മോഷ്ടം
 പ്രാണൻ ഞാനേടം മേൽ പരന്നു വാക്യത്താൽ- ൨-
 ഇപ്രാണൻ ദേശസ്സുപാമിയായ ജീവനു ലേഖയിക്കുന്നു.
 ശ്രോതാൽ പ്രാണാദികളിൽ ജീവോപഗമാദിക
 റം പരത്തിപ്പാൽ- പ്രാണൻ ചേന്നിജീവൻ ശരീ
 രം (ബീജ) മൂലങ്ങളായ ഭൂതങ്ങൾ- തന്നിൽ ചെന്നു നി
 ലയ്ക്കുന്നതത്രെ തത്ത്വം ശ്രോതാസ്സുവീകാദാ- ൩- ദേശ
 മതെന്ത്യേകദേശംകൊണ്ട് പരന്നു മരണമൊരേ
 വിധംതന്നെ- ൪- അച്ചിമാറ്റാവകളെ മൃതായ പ്രാണി
 ഞാനുൾക്കണമുതലും- ൫- ശ്രോതാപ്രാണമാക
 ന്നതെന്ത്യേകദേശംകൊണ്ട്- ൬- യോജനം വരുന്നില
 നിലും സംസാരം ചെയ്യാപ്പാടുവെ യോനിയിൽ- ൭-
 ജീവൻ ശ്രോതം സ്വരൂപമാലും പ്രമാണമുമാ
 യും- സൂക്ഷ്മശ്രോതാദികളാലപ്പോലറിയുകനിമിത്ത
 മായിട്ട്- അതിനാൽ തന്നെ സൂത്രം ചേർത്തതാ
 ലിതിന്നുകേടില്ല- ആ സൂക്ഷ്മശരീരത്തിന്റെ ശീഘ്ര
 ഷ്യാവ ചേർച്ചയുള്ളതിനാൽ- ൮- ആത്യന്തികമോക്ഷ
 ത്തിൽ ഗത്യർത്ഥം തന്നിട്ടുണ്ടു നിഷേധത്താൽ- വി

൧. ജീവനെ അനഗതികളെ മരണമല്ല. ൨. വിദ്യാദി (ജ്ഞാനി
 ക്കു. ൩. അച്ചിമാറ്റാവകളെ. ൪. യോനിമണ്ഡലപ്രാണൻ
 ശരീരതലമേൽനിന്നും- ൫. മരണമല്ല, ൬. വായു (ന) (൦) ൧. ൭. മര
 നല്ല;

ദേശപ്രാണൻ പോകില്ലെങ്കിൽ നജീവജാൽനിന്നു
 തോട്ടുകയാൽ? - ഈയാക്ഷേപം തെറ്റാം വെളി
 വായ് ചാലശാഖയ്ക്കുള്ളിതുകാണെ - ശ്രുതിതന്നിലാ
 ത്തഭാഗപ്രശ്നത്തിൽ ഭാരതേശ്വരീശ്വരീ - സ - ആ
 പ്രാണശബ്ദവാദ്യന്ദ്രിയങ്ങൾ ഭേദങ്ങളെന്നിതല്ലാ
 മേ - ജ്ഞാനാപുടേതുചരകൽ ചേരുന്നപ്പോലെവേദ
 ഭോതുവത് - ൭. അകലോക്തം ഇതിവചനാൽ ശ്ര
 വാദ്യകളിൽ വിഭേദവചനാദ്യം വാഗാദികലകരം
 വിഭവാൻ തന്റെയദൃശ്യം ചാരതമവസ്തുവിലും - പ
 വാഗാദിയക്ഷിപ്തോം ചവിജ്ഞാനാനുഭവതന്നിരി
 പ്പടമാം - ഏദയാഗ്ര നദ്യോതനവഴികാണുന്നൊരു
 ദേവയാനമാർഗ്ഗമാടേ - ഘൃദയേശാനുഭവീതൻ ന
 റൊന്നാം ബ്രഹ്മനാഡിയുടേപോം. സമുണോപ
 സ്തിബലാഹ്ലം തദംഗമാം ദേവയാന മനീനവാലും -
 ന്. മുടിനാഡിയുടേപോവോൻ സുനാഡീകിരണാന
 സാരിയായിട്ട് - ഞെചേക്ഷികാമൃതതപം കാർണ്യബ്ര
 ഘം ഗമിച്ചിട്ടുന്നരിക - രശ്മിസാരതപം രാത്രി ച
 ത്തിട്ടെന്നോരുചാസകന്നിപ്പേൽ - അല്ലേവംദേഹം നി

൧. അമരകയാൽ (നിശ്ചയിക്കയാൽ). ൨. ചതുരപോകുന്ന.
 ൩. പ്രകാശവഴി. ൪. എഴുത്തുമനയ ഇരമ്പരനാലനഗ്രാഹിക്കപ്പെട്ട
 വൻ. ൫. ഭാവനക്കൊത്തും. ൬. നാഡീരശ്മിസാരതപം. ൭. വ
 രാർദ്ധ്വചാകുന്നതിനെ അപേക്ഷിച്ചു അമൃതതപമാകുന്നതിന്നുഗർഭതപ
 മ്പ്പെടുന്നു.

മുഖ്യനായവരെ നാഡിരശ്മിസംഘസം- ഉണ്ടെന്നുകുറ
 രണത്താൽ കാട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടവേദിച്ച്- 'ഛോ
 നോക്രൂത്തിലമുഷ്ഠാദാദിത്യാലേനിടത്തറിഞ്ഞിടുക-
 ഹ. അതിനാലേ ദക്ഷിണാമനത്തിലും ചന്ദ്രപോമു
 പാസുകൻ'- കാൽപ്പേരഗതിയുണ്ടാമു 'പ്രാസ്യപാ
 ക്ഷികമചരപഹേതുവിനാൽ. യോഗികളേ ഉദ്ദേശി
 ച്ചുഗരാദികകാലമോപ്പു മുതിക്കാത്'-സൂത്രകന്ദോഗ
 സാംഖ്യനാരിവാല്ലാത്രതിപ്രസിദ്ധന്മാര. ൧൧. ഹരിഃ.
 രാമയ്യായത്തിൽ ഉൽകാണിഗതിനിരൂപണ
 മെന്ന ൨-ാംപാദം തീർന്നു.

ഹരിഃ- കാൽപ്പേരമടങ്ങത്തിട വേണ്ടുന്നവരെ
 കൈയ്മുദ്രാദിവഴി- പോകുന്നീയുത്തരമാർത്തിൻ
 വേദപ്രസിദ്ധിയാൽ പേരുമുണ്ട്- ൧- ഛോനോക്രൂത്തി
 ന്ൽ കേൾക്കും മസംവത്സരലോകമെന്നതിൽനിന്നും-
 ബ്രഹ്മോപാസുകനടയും കൈരക്ഷിതകിചൊന്നവായു
 ലോകത്തെ- എന്തെന്നാകിൽ കൈരക്ഷിതകിയിൽ സാ
 മാന്യമാണ്ണുകയാലും. ബുഹദാദിത്യാത്രതിവിതൃത
 നെവിശേഷിച്ചുയ്ക്കുകൊണ്ടിട്ടും- ൨- വിദ്യുല്ലോകമ

൧. ഉപാസനയുടെ (അപാകമിഷ) നിയതമായ ഫലകാരണ
 രൂപം, ൨. ജാനിമർദ്ദം, ൩. അക്രിരാദിക്രമം; അഗ്നി- ദിന-
 ശക്തിപക്ഷം- ഉത്തരാമണ- സമ്പന്നരാദിമാനദിവേതാ (പിന്നീട്) ദേ
 വദേവം- വായുലോകം- സൂര്യലോകം- ചന്ദ്രലോകം വിദ്യുല്ലോകം- നര
 ണദേവം- ഉപലോകം- പ്രകാശനീലാകാശമാത്രാലോകം.

തിൽനിന്നുപോലും വരുണന്റെ ലോകമുണ്ടെന്നു. - അ
 വശിഷ്ഠനാമന്ത നിഷേധമുദ്രവധിരന്ദിനനെ ചേ
 സ്സാൽ- ന. ഈയർച്ചിരാദിയാചവഃലാകാശ്ലോകാന്ത
 രത്തെ യഃയിഷം- ര. രാജ്യം ഷോമാനാവയെന്നവത
 ടെ യരിച്ചിന്നാലേദനരാകര- മരണമടഞ്ഞുഗമി
 കുന്നവര മർച്ചിസ്സു ഭിഃലാകമീരണ്ടിൻ- ബഹുശൃഗത
 യാൽ മാർച്ചിസ്സുപാതന്ത്രാൽ ദൈതാവിശേഷങ്ങൾ-
 ബ്രഹ്മാപസകതയതിയാത്രയതികൾ നിയുക്ത
 റെന്നവതം- വിദ്യ ല്ലോകലോപ്തികരേഷമാ യ്സത്യ
 ലോകമതിൽനിന്നു- അനുവതന്നോമോനവച്യരു
 ഷൻ രന്നാലെനീതരാലീടം- സഗുണേശ്വര ലോക
 തെക്കമാനവൻതന്റെ നേത്രരാശ്രയിയാൽ- ര.
 ഇവരെയമാനവപുരുഷൻ ക്ഷോണമ്യേഷന്ന സ
 ത്വലോകഗാനം- ബ്രഹ്മത്തെയെന്നാൻ ബാദരി ശ
 യസ്യതുഗതിയതിന്റെ യോജിപ്പാൽ- പ്രാപിച്ചതു
 കായ്തം താൻശ്രയിൽ വിശേഷിച്ചു ചൊൽകയാൽ
 മേലും- അപരബ്രഹ്മത്തിന്നു പരബ്രഹ്മത്തിനൊടു
 പ്പമുദ്രുതിനാൽ- ബ്രഹ്മമെച്ചാല്യുണ്ടാവിതു കോശ്ലേശ
 രലോകനാരമെത്തിടവേ- അതിന്റെയച്യക്ഷണോ

ര. ബ്രഹ്മാപസകാരം. ര. ബ്രഹ്മേഷണന്ന. ന. അച്ഛിരി
 ദിക്ഷു ലോകത്തു ഇവരങ്ങിനേരയും. ഓ. അർച്ചുബ്രഹ്മവിഷയകമുയാ
 ഗതികു ലോകീകൃതമുക്താസ്തു എന്നു സാരം.

പേരവർക്കുവേണ്ടുന്നതിന്നു മേൽചൊല്ലാതെ- വിന്നെ
 സുതീയാലും ബ്രഹ്മണാസഹോദരത്വമെന്നയാസമു
 ണം- ജൈമിനിയോർക്കു പരബ്രഹ്മണിൽ ഗതിയ
 തിങ്കൽ മുഖ്യതയാൽ- അമൃതതപമേതിയെന്നായ് ശ്ര
 തിയിൽകാണുന്നഹേതുവാൽപരമാം- കാല്പപരമാ
 ക്ഷിപ്തപ്രാപ്താശയിതെന്നു പൂർവ്വചക്ഷമരി- ൭- ഭഗ
 വാൻ വ്യാസൻപ്രതിമധ്യാനികളെ വിട്ടുമാറ്റുവാസ
 കര- ബ്രഹ്മം നയിച്ചിതെന്നോർക്കുന്നിതചാടും വരാ
 യ്തയാൽഭോഷം- ബ്രഹ്മകൂറുവുമിതാം തോച്ചിന്ത്യാൽ
 താദൃച്ഛമെന്നവാക്യപരി- നാമാദിയാംപ്രതീകശ്യാ
 നത്തിൽ ഹൃദയവരേണവും കാട്ടു നരരിഃ-

പരമാർത്ഥത്തിൽ സമുദാനന്ദനാർക്കുവേണ്ട
 നമാർത്ഥപ്രതിപാദനമെന്ന ന്നാചാര്യം തീർന്നു.

നരരിഃ- ഏങ്ങുതീങ്ങും ശുദ്ധബ്രഹ്മം പ്രാപി
 ച്ചുക്കുന്ന നാജീവൻ നിത്യവിമുക്തവിശുദ്ധജ്ഞാനാന
 ന്ദാദിതൊട്ടതായിട്ടും- തൻനിരചാധികരൂപത്തോ
 ടെവ്യക്തസപദാവവാദാകം. വേറൊരുധർമ്മമൊട്ടല്ലാ
 ശ്രുതിയിൽ സേവനേതിരബ്ബമുള്ളതിനാൽ ശു
 ഭാവാത്മാവായ്ത്താനേ നില്ക്കുന്നിതുബ്രഹ്മമൊക്കെയ

൧. യാനിജനനര, ൨. 'സേനരൂപേണാദിനിഷ്കൃതം'- എ
 ന്ന. ൩. അതെന്ന എങ്ങിനെയാപാസികുന്നു അങ്ങിനെയായിരിക്കുന്നു
 ഉജനപോക്തമാമെന്നതിന്നു ബ്രഹ്മ (ജിമി) ജനകാരൻ ബ്രഹ്മപദ
 മായെന്നു. ൪.

റദ്ദുചമാൻ. അതിനാൽ പുഷ്പാമ്പസംഹിതിയിൽ വിശദീകരിക്കേണ്ട
 ഷം ശ്രുതിപ്രതിജ്ഞയിനാൽ. ആത്മാവ് ഘോരത
 പാപ്യേത്യാദിപ്രകരണബലത്തിനാൽ ശ്രുതിയിൽ.
 ജ്യോതിസ്സെന്നു പറഞ്ഞതു പരമാത്മാവെന്നറിഞ്ഞു
 കൊള്ളേണം. ൧. മമകൺപരമാത്മാവിനോടേ
 ദമായ് നില്പതെന്നു കണ്ടിടണം. തത്ത്വമസിതൊട്ട
 ചാക്രങ്ങളില തവിഭാഗം പറഞ്ഞുകാണയാൽ. ൨.
 സർവ്വജ്ഞതാദികളാം ബ്ര (൧) ഷൈലശ്ചയ്ജ്ഞേദോടു
 മുക്തചമാൻ. ആവിദ്വിപ്ലതായ് ജൈമിനി യോക്ത
 ന്നപനിഷത്തുകളിലേവം. പ്രതിപാദിക്കാൽ തുടങ്ങി
 യഹേതുവിനാൽ, സത്യകാമ'ജ്ഞാദി. ചിതി
 യതൃതൻനിർമ്മലരൂപത്തൊടു തൻനില്പതിൻത ഭദ്ര
 ത്വതപാൽ. ഏന്നെന്ത സുഖലാമിചൊല്ലുന്നിങ്ങിനെയാ
 നെന്നുവരികിലും വ്യാസർ. വ്യവഹാരമപേക്ഷിച്ചാ
 ലും ചൊന്നവയാ ചകെയിപ്പതെന്തെന്നാർ. ൩. കാ
 യ് ബ്രഹ്മം പ്രാപിച്ചവന്റെ സങ്കല്പമൊന്നിനാൽത
 ന്നേ. ചിത്രാദിസമുത്ഥാനം വരുന്നിതാശ്രുതിനി

൧. നിഷ്കലംബൻ, ൨. മക്തവസ്വരായ പ്രാപിച്ചവൻ, ൩. വി
 ഭംഗമില്ലാത്ത (നിർഭയം), ൪. ചൈതന്യം, ൫. തമാശമതയാൽ എന്നും
 ൬. ഭാഗ്യലോഭിയെന്നുവേദോക്തൻ, ൭. അന്യവ്യവഹാരത്തെ സംബ
 ങ്ങിച്ച്, ൮. വരവേ.

൯. ചിത്രകർമ്മതലായവരുടെ സന്യാസത്തോടുകൂടിയ ഉത്ഥാനം.

ത്തമായിട്ട്. ഇവർടെയ പവസ്ത്രസംകല്പത്താൽ
 ന്നേ തനിക്കുവേറധിചർ. ഇല്ലാത്തവനായ് ത്തിങ്ങ
 മിതമയ ഇഹാത്താനമെന്നതിൽകൊണ്ടു. ര. ന. ബ്രഹ്മ
 ഹൈമചുർച്ചമേത്താൻ തനിക്കുദേഹാദി വില്പയ
 ന്നേപ്പു. ഖാദരി, മനസസൈവതാനെന്നായ്
 വേദോപാത്തിടുനെയ്യാ) ന്നതിനാൽ. ജൈമിനി
 ഡിവയുണ്ടെന്നാൻ വികല്പമായ് ശ്രതിചാിച്ചിടുന്നതി
 നാൽ. കാലചിദേദാൽ രണ്ടുവിധത്തിലുകാം മോദ
 ഹാരാമദന്നാണം. എന്നാൻ വ്യാസാചാർച്ചൻ ശമി
 രമിച്ചാതിരുന്നിടുകാലം. സ്വപ്നാവസ്ഥയിലേപ്പോ
 ട് പേരുന്നതിനാലെയിപ്പു ദോഷമറി. ദേഹാദിയുള്ള
 കാലം ജാഗ്രവസ്ഥപ്പിഴു കൂട്ടിടുക. ഉ. ദൊട്ടിച
 മനേകപ്രദിപദാവാം ഗമിച്ചിടുന്നതുപോൽ. നബ്രഹ്മ
 ഭവത്തിലൊരുത്തനനോകദേഹപ്രവേശമുണ്ടാകും. ബ
 തുപോൽ ശ്രതികാണിപ്പു നിദ്രാകൈവല്യമീയവസ്ഥ
 കളിൽ നന്നെയചേർന്നിട്ടു വെളിക്കായിതു വിശേഷ
 സംജ്ഞയില്ലാച്ചൊൽ. സ. ജഗദുല്പത്താദിത്തൊഴി
 ലൊഴിച്ചു മറ്റുള്ള വിഭവദോശങ്ങൾ. കായ്ബ്രഹ്മ
 പരന്മാക്കുണ്ടാദം റ്റുഷ്ടിയാട്ടതെല്ലാമേ. പ്രകരണ

൨. നിയതമചമോയ, ൩. ഹിരണ്യഗർബ്രഹ്മത്തേ സംബന്ധിച്ച ശബ
 ദോർച്ച, ൪. മനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ, ൫. ചേരോഹസമുദമെന്നുപോയ
 ന്ന, ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ.

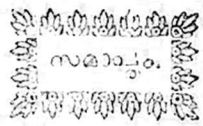
വഴിയായ് സമുന്മാദനേന ത പ്രാപ്തിയാൽ നായോ
 ഗികടെ. പ്രത്യക്ഷശ്രദ്ധപദേശത്താലിറങ്ങു മല്ല
 യെങ്കിൽനാഹി. എന്തെന്നാൽ സ്വരാജ്യപ്രാപ്തി
 താദിത്യമണ്ഡലാദിഗനാം. അധികാരനായോശേ
 ശനധീന, മവനോരടത്തിടേണ്ടുരയാൽ. ഉണ്ടുരവി
 കാരാസം സുഷ്ട്രപഥം നിത്യമുക്തമായാനാൻ. അ
 ത്രപോൽ നിലയോതുന്നതും തോവാനസ്യേതികതാദ്രമ
 ന്രത്തിൽ. സൂരിവേദങ്ങളുമേവം കാണിക്കുന്നിതു
 നേതന്നതത്രേതി. ബ്രഹ്മം, തന്നിച്ചുരിവക്ടോശമ
 തിലെസ്സമത്വമോധനയാൽ. ചോലമവണ്ണം ചു
 നരുത്വാനമിവക്ടല്ല, വേദമൂലത്താൽ. ൭. റരിഭ.
 ഓം. 1 ചന്ദ്രം, - വ 8 സ്യ, - ത്ര 0 ന്യ, - ത്ര ൧൦ 1 ക്ഷി, ചാ
 ന കോളംബവഷമതിലൊന്നാം. മാസത്തിൽ പതി
 നേഴാംനാളിൽ സിതവാസരേ ത്രഭെ ദിവസേ. ൧.
 ബാലാഭിധമനിട്ടത്രേന നീലകണ്ഠാഹപരേനരചി
 തേയം. സദ്ദൃഷ്ട്യപേക്ഷയോടേ വിദ്രാമഹിമയ്ക്കുതല്ല
 ദേച്ഛിതയായ്. - ൨. ഓം തസൽ-

൧. അസംഭവത്താൽ യോഗിമുദയല്ല. ൨. അധികാരത്തെ നി
 യോമിക്കുന്ന ഇരരൻ. ൩. വികാരവക്രസ്പർശില്ലാത്ത. ൪. താമാനസ്യ
 മഹിമാതത്ത്വോദ്യായാശപുഷ്ടകുഃ, എന്നതിൽ. ൫. 'നതദ'ഭാസ്യമതേ
 സൂത്രോ, ൧-ഗീ, 'നതത്ര സൂത്രോഭാസി' എന്നു തുടങ്ങിയ ശ്രുതി.

(൭൦)

ഇതിനീചകണ്ഠീയ ബ്രഹ്മമീമാംസാ ദാഷിണ്ഡു
ത്തിയിൽ രാഘവേയത്തിൽ രാഘവേദം തിന്നം-
“കണ്ഠാമൃതമെന്നു ശരീരകബ്രഹ്മമീമാംസാദാഷാ
വിവരണം സമാപ്തം”

കൈരളീംസംഭജ്ജ്വകണ്ഠാമൃതസംജ്ഞയാസു
ഖാവാചൈ- ശരീരകമീമാംസാഗ്രന്ഥഃസൈഷോ
പ്പിതഃ കഥാരാഖ്യ- ഭഗവതോർജ്ജ്വഹൃദാജ്ഞതാ
മായഷ്ടതസ്ത്രീഭൃത്യ- പ്രകൃതിസമതപാദൃത്യോ വതേ
നകൃപശംകരാർഹാജ്ഞം”

നോട്ടീസ്.

താഴെ പറയുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ കീഴെ വിവരിക്കപ്പെട്ടവയോടൊത്തുപുട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

- ൧. വേദാന്തമാലിക. അണം. ര. ൦
- ൨. ക്രൈസ്തവതാമരണ ശാസ്ത്രകമ്പോളം. അണം. ര. ൦

സംസ്കൃതനാഗരം.

- ൧. അഭൈതചാരിജ്ഞാനം. അണം. ര. ൦
- ൨. യോഗാമുതതരംഗി. അണം. ര. ൦
- ൩. സൗഭാഗ്യലഹരീ. അണം. ര. ൩

വിലാസങ്ങൾ.

- ൪൦. ൪൦. ആർ. ശങ്കരവായ്ക്കരർകൾ
മുൻസിഫ് കോട്ട വക്കീൽ
മുവാറ്റുപുഴ.

- ൪൦. ൪൦. വാളാണിയ്ക്കോട്ട നാരായണപ്പിള്ള
അവർകൾ
മുവാറ്റുപുഴ.

- ൪൦. ൪൦. കേ. വി. കേശവപ്പിള്ള അവർകൾ
കുറുത്തു പുത്തൻവീട്ട്
(കണ്ണിംഗോടം) ഇടുപ്പിള്ളി.